

Klasa: 330-01/10-01/06

Urbroj: 5030116-10-1

Zagreb, 9. prosinca 2010.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o uslugama

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) i članka 129. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 69/2007, 39/2008 i 86/2008), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o uslugama.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Đuru Popijača, ministra gospodarstva, rada i poduzetništva, Ivana Bubića, Roberta Markta, Ruđera Friganovića, Tihanu Kraljić i Natašu Vujec, državne tajnike u Ministarstvu gospodarstva, rada i poduzetništva, te Emu Culi, ravnateljicu u Ministarstvu gospodarstva, rada i poduzetništva.

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl. iur.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O USLUGAMA

Zagreb, prosinac 2010.

PRIJEDLOG ZAKONA O USLUGAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA O USLUGAMA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o uslugama sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst)

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

Ocjena stanja

U okviru pregovora Republike Hrvatske s Europskom unijom u poglavlju 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, slijedom obveza iz Implementacijskog plana za Direktivu 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu (u daljnjem tekstu: Implementacijski plan) koji je Vlada Republike Hrvatske prihvatila 22. listopada 2009. godine, Republika Hrvatska ima obvezu donijeti Zakon o uslugama.

Direktiva 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu (u daljnjem tekstu: Direktiva o uslugama) donesena je 12. prosinca 2006. godine. Države članice Europske unije započele su s primjenom Direktive o uslugama 28. prosinca 2009. godine. Republika Hrvatska ima obvezu ispuniti sve uvjete za punu primjenu Direktive o uslugama do dana pristupanja Europskoj uniji, prema rokovima definiranim u Implementacijskom planu.

Direktiva o uslugama regulira pravo na slobodno poslovno nastanjivanje u skladu sa člankom 43. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i pravo na slobodno pružanje usluga na unutarnjem tržištu sukladno članku 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Osim toga, Direktiva o uslugama određuje pravila o upravnom pojednostavljenju postupaka za pristup i obavljanje uslužnih djelatnosti, uspostavljanje jedinstvene kontaktne točke za usluge i upravnu suradnju između država članica Europske unije.

Pitanja koja se uređuju ovim Zakonom

Zajedničko unutarnje tržište Europske unije zasniva se na četiri temeljne slobode: slobodi kretanja osoba, kapitala, roba i usluga.

Ukidanje prepreka razvoju uslužnih djelatnosti, kako u državama članicama Europske unije, tako i u Republici Hrvatskoj, ima ključnu važnost za jačanje europske gospodarske integracije, te poticanje uravnoteženog i održivog gospodarskog i socijalnog razvitka.

Obzirom da uslužni sektor obuhvaća veliki broj usluga, teško je utvrditi sve posebne propise koje je potrebno uskladiti s europskom pravnom stečevinom. S druge strane, s obzirom na dinamičnost uslužnog sektora, konstantno se pojavljuju nove usluge za koje ne postoji pravni okvir.

Zakon o uslugama prenijet će temeljne odredbe Direktive o uslugama u hrvatsko nacionalno zakonodavstvo, te će time uspostaviti opći pravni okvir za usluge na koje se navedena Direktiva odnosi.

U 2009. godini te tijekom 2010. godine obavlja se analitički pregled i ocjena usklađenosti nacionalnog zakonodavstva u odnosu na odredbe Direktive o uslugama, sukladno rokovima iz usvojenog Implementacijskog plana iz 2009. godine. Analiziraju se odredbe zakonskih i ostalih propisa koji se odnose na uslužne djelatnosti iz domene Direktive o uslugama i njihova (ne)usklađenost s odredbama te Direktive. Odredbe za koje se analizom utvrdi da nisu sukladne s odredbama Direktive o uslugama bit će uklonjene ili izmijenjene.

Slijedom navedenog, analitičkim pregledom je obuhvaćen velik broj zakonskih i ostalih propisa koji reguliraju pravo poslovnog nastana i slobodno pružanje usluga. Od zakonskih propisa koji su obuhvaćeni analitičkim pregledom izdvajamo: Zakon o trgovačkim društvima, Zakon o obrtu, Zakon o muzejima, Zakon o knjižnicama, Zakon o kazalištima, Zakon o šumama, Zakon o veterinarstvu, Zakon o odvjetništvu, Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti, Zakon o pružanju usluga u turizmu, Zakon o prostornom uređenju i gradnji, Zakon o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i graditeljstvu, Zakon o stomatološkoj djelatnosti, Zakon o udžbenicima u osnovnoj i srednjoj školi, Zakon o privatnoj zaštiti, Zakon o autorskim i srodnim pravima, Zakon o posredovanju u prometu nekretnina, Zakon o športu, itd.

Zakon o uslugama je tzv. horizontalni (krovni) zakon koji propisuje opća načela i s kojim će se usklađivati ostali posebni propisi za uslužne djelatnosti na koje se Zakon odnosi. Time će se osigurati usklađenost propisa za navedene djelatnosti s Direktivom o uslugama. Obzirom da je tržište usluga vrlo dinamično, istovremeno će se osigurati i pravila za nove usluge koje se pojavljuju na tržištu.

Uslužni sektor predstavlja veliki pokretač gospodarskog rasta i ostvaruje oko 70% BDP-a u većini država članica Europske unije. Postoje brojne prepreke koje sprječavaju ili usporavaju razvoj usluga, posebno kod malih i srednjih poduzeća. Prepreke često proizlaze iz pravne neizvjesnosti i upravnih opterećenja vezanih za ostvarivanje prava na poslovno nastanjivanje i slobodno pružanje usluga.

Zakon o uslugama propisat će pojednostavljenje postupaka i uvjeta za pristup i obavljanje uslužne djelatnosti. Posebna je pozornost posvećena uspostavi elektroničkih postupaka, tako da će se svi postupci moći odvijati na daljinu, i to elektroničkim putem.

Posljedice koje će proisteći donošenjem ovoga Zakona

Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija („Narodne novine“ 124/09), sukladno Direktivi 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija, regulira sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovno nastanjivanje i slobodno pružanje usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija.

Zakonom o uslugama propisat će se opći pravni okvir za pristup i obavljanje uslužnih djelatnosti uzimajući u obzir različita obilježja svake djelatnosti i sustav njihova uređenja. Opći pravni okvir temelji se na dinamičnom i selektivnom pristupu koji uključuje uklanjanje brzo uklonjivih prepreka, dok se za ostale predviđa postupak ispitivanja, ocjenjivanja i usklađivanja, kako bi se osigurao visok stupanj pravne povezanosti nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske zajednice.

Zakon o uslugama osigurat će visoki stupanj zaštite ciljeva od općeg interesa i posebno zaštite potrošača. To se osobito odnosi na visoku razinu kvalitete i sigurnosti usluga koje Zakon propisuje.

Zakonom o uslugama omogućit će se slobodno poslovno nastanjivanje na teritoriju Republike Hrvatske pružateljima usluga iz država ugovornica Europskog gospodarskog područja (u daljnjem tekstu: EGP-a), te slobodno pružanje prekograničnih usluga na hrvatskom teritoriju pružateljima usluga koji su poslovno nastanjeni u državama ugovornicama EGP-a.

Isto tako će domaće pravne i fizičke osobe moći ostvariti pravo na poslovno nastanjivanje u bilo kojoj državi ugovornici EGP-a, a u slučaju pružanja usluga u bilo kojoj državi ugovornici EGP-a, ukoliko imaju sjedište u Republici Hrvatskoj, neće morati u dotičnoj državi registrirati sjedište.

Hrvatsko gospodarstvo, kao i gospodarstvo Europske unije, većinom je uslužno orijentirano s obzirom na udio usluga u BDP-u, s tendencijom rasta. Stoga će trgovinska liberalizacija u tom kontekstu predstavljati važan čimbenik gospodarskog rasta u Hrvatskoj, uključujući priljev stranih ulaganja, stvaranje novih radnih mjesta i daljnji razvoj trgovinskih odnosa. Zakonodavni okvir vezan uz usluge je važan za Hrvatsku i iz perspektive kvalitete i sigurnosti usluga, odnosno poboljšanja informiranosti i zaštite potrošača. Također, liberalizacija na području usluga će povećati konkurentnost i pridonijeti snižavanju cijena usluga, odnosno povećanju dohotka potrošača.

Uklanjanje nepotrebnih procedura znatno će smanjiti vrijeme i troškove, te povećati slobodu poslovanja u Hrvatskoj i priljev izravnih stranih ulaganja. Zakonodavni okvir obvezuje Republiku Hrvatsku i sve države članice na međusobnu upravnu suradnju putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (u daljnjem tekstu: IMI sustav). Nadalje, u Hrvatskoj gospodarskoj komori će biti uspostavljena jedinstvena kontaktna točka koja će služiti kao internetski informacijski servis spajanja primatelja i pružatelja usluga, te kao elektronički posrednik između poslovnog sektora i javne uprave, a što je važno iz perspektive razvoja elektroničke uprave općenito. Primjerice, ukoliko se pružatelj usluge želi poslovno nastaniti u Republici Hrvatskoj, pri jedinstvenoj kontaktnoj točki će pronaći poveznice na sva relevantna nadležna tijela i uspostavljene registre potrebne za poslovno nastanjivanje, a registraciju će moći obaviti na daljinu i to elektroničkim putem.

Sve navedeno je osobito je važno u kontekstu trenutne opće gospodarske krize. Liberalizacija na području pružanja usluga i poslovnog nastana je od važnosti kako za hrvatske gospodarstvenike, tako i za gospodarstvenike iz država članica Europske unije. To će se pogotovo odnositi na jačanje konkurentnosti malih i srednjih poduzeća.

Skori ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju znači proširenje unutarnjeg jedinstvenog tržišta, odnosno nove mogućnosti za još bolju uspostavu trgovinskih veza te jačanje hrvatske i europske konkurentnosti.

Prema statističkim podacima za 2008. i 2009. godinu, u Europskoj uniji uslužni sektor je bio glavni pokretač izravnih stranih ulaganja. Na temelju stranih ulaganja u uslužnom sektoru u 2009. godini otvoreno je 60% novih radnih mjesta, dok je u industrijskim djelatnostima otvoreno 40% novih radnih mjesta.

Nakon što je u državama članicama Europske unije 28. prosinca 2009. godine započela primjena Direktive o uslugama, obavljene su prve gospodarske procjene učinaka primjene Direktive, koje predviđaju da će se potencijalna gospodarska dobit na godišnjoj razini kretati između 60 i 140 milijardi eura, što će značiti mogući doprinos rastu BDP-a na razini Europske unije između 0,6 do 1,5%.

Na temelju navedenih pokazatelja, nakon ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju i nakon početka pune primjene Direktive o uslugama u našoj zemlji, očekuju se slični pozitivni učinci i na hrvatsko gospodarstvo.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA O USLUGAMA

Za provođenje ovoga Zakona u 2010. i 2011. godini nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu ni proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

PRIJEDLOG ZAKONA O USLUGAMA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet zakona

Članak 1.

- (1) Ovim se Zakonom uređuje pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske, uz osiguravanje visokog stupnja sigurnosti i kvalitete tih usluga, sukladno Direktivi 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. godine o uslugama na unutarnjem tržištu.
- (2) Ovim se Zakonom uređuje način donošenja provedbenih propisa kojima nadležni ministri i ravnatelji državnih upravnih organizacija (u daljnjem tekstu: čelnici središnjih tijela državne uprave), na temelju ovoga Zakona podrobnije uređuju pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga.
- (3) Ovim se Zakonom uređuje i nadzor nad ostvarenjem prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga.

Primjena zakona

Članak 2.

- (1) Ovaj se Zakon primjenjuje na usluge koje pružaju pružatelji usluga s pravom na poslovni nastan na teritoriju Republike Hrvatske ili u državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru (u daljnjem tekstu: državi ugovornici EGP-a).
- (2) Odredbe ovoga Zakona se ne odnose na:
  - 1) liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa rezerviranih za javna ili privatna tijela;
  - 2) privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge;
  - 3) ukidanje monopola u području pružanja usluga;
  - 4) potpore koje dodjeljuju države ugovornice EGP-a, a koje su obuhvaćene propisima Europske unije (u daljnjem tekstu: EU) o tržišnom natjecanju;
  - 5) slobodno definiranje usluga koje se smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine njihove organizacije i financiranja sukladno propisima o državnoj potpori te specifične obveze kojima podliježu;
  - 6) ostvarivanje temeljnih prava, prava na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora;
  - 7) propise iz radnog prava, uključujući propise o zaštiti zdravlja i sigurnosti na radu;
  - 8) propise o socijalnoj sigurnosti (uključujući obvezno zdravstveno i mirovinsko osiguranje);
  - 9) propise iz kaznenog prava;
  - 10) propise radi zaštite i promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija;
  - 11) područje oporezivanja.
- (3) Ovaj se Zakon ne primjenjuje na sljedeće usluge:
  - 1) ne-gospodarske usluge od općeg interesa;
  - 2) financijske usluge;
  - 3) elektroničke komunikacijske mreže i usluge te elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i povezanu opremu, koje su uređene posebnim propisima iz područja elektroničkih komunikacija;

- 4) usluge na području prijevoza, uključujući gradski prijevoz, taksi službu, prijevoz vozilom hitne medicinske pomoći, prijevoz vozilom za sanitetski prijevoz i lučke službe, koje ulaze u područje primjene Naslova V. Ugovora o funkcioniranju EU;
- 5) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;
- 6) djelatnosti zdravstvenih usluga bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, privatna praksa ili trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira jesu li javne ili privatne. Ova iznimka obuhvaća zdravstvenu zaštitu i ljekarničke usluge koje zdravstveni djelatnici pružaju pacijentima kako bi ocijenili, zadržali ili poboljšali njihovo zdravstveno stanje;
- 7) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje;
- 8) igre na sreću koje uključuju lutrijske igre, igre u kasinima, kladioničarske igre i igre na sreću na automatima;
- 9) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti;
- 10) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu, privremenu ili povremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlašteni pružatelji usluga ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve;
- 11) usluge privatne zaštite;
- 12) usluge javnih bilježnika i javnih ovršitelja, koje imenuje rješenjem čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za pravosuđe.

Primjena zakona i posebni propisi

Članak 3.

- (1) Posebni propisi koji propisuju uvjete ostvarenja prava na poslovni nastan ili slobodu pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske usklađuju se s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Propisima iz članka 1. stavka 2. ovoga Zakona propisuje se i drugo što je odlučno za uređivanje područja na koje se propis odnosi. Čelnici središnjih tijela državne uprave u skladu sa svojim nadležnostima i djelokrugom rada donose provedbene propise koji prenose usklađeno zakonodavstvo EU.
- (3) U slučaju kad su odredbe ovoga Zakona u suprotnosti s odredbama posebnog propisa koji uređuje uvjete za poslovni nastan ili slobodno pružanje usluga u specifičnim sektorima ili za specifične struke, primjenjuju se odredbe posebnog propisa, uključujući propise o radu izaslanih radnika, propise o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, propise o izvođenju djelatnosti televizijskog emitiranja i propise o reguliranim profesijama.
- (4) Kod donošenja propisa iz stavka 1. ovoga članka uzimaju se u obzir međunarodna načela i preuzete obveze iz međunarodnih ugovora radi sprječavanja nepotrebnih zapreka u ostvarivanju prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga.

Pojmovi u zakonu

Članak 4.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

- 1) "usluga" je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se uobičajeno obavlja za naknadu, ukoliko nije obuhvaćena pravnim propisima vezanim uz slobodu kretanja roba, kapitala i osoba;

- 2) “pružatelj usluge” je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a, koja nudi ili pruža uslugu;
- 3) “primatelj usluge” je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;
- 4) “država sjedišta” je Republika Hrvatska ili država ugovornica EGP-a na čijem teritoriju pružatelj dotične usluge ostvaruje pravo na poslovni nastan;
- 5) “sjedište” označava stvarno obavljanje gospodarske djelatnosti od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;
- 6) “sustav ishođenja odobrenja” je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj usluge mora slijediti kako bi od nadležnog tijela dobio službenu odluku o pristupu ili obavljanju uslužne djelatnosti, uključujući postupke registracije trgovačkih društava, obrta i ustanova;
- 7) “uvjet” je svaka obveza, zabrana ili ograničenje koje je predviđeno zakonom, ili drugim propisima Republike Hrvatske ili država ugovornica EGP-a ili koje proizlazi iz sudske ili upravne prakse, propisa profesionalnih strukovnih tijela, komora, udruga ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri obavljanju svoje pravne nezavisnosti. U smislu ovoga Zakona propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju uvjetima;
- 8) “prevladavajuće kategorije javnog interesa” su kategorije koje su kao takve priznate u sudskoj praksi Europskog suda, a uključuju sljedeće kategorije: javni poredak, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevара, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;
- 9) “nadležno tijelo” je svako tijelo koje sukladno svom djelokrugu rada i ovlastima nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u Republici Hrvatskoj;
- 10) “regulirana profesija” je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom;
- 11) “poslovna komunikacija” označava svaku vrstu komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili ugleda pravne ili fizičke osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Aktivnosti koje same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije:
  - 1) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti pravne ili fizičke osobe, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte;
  - 2) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili ugledom pravne ili fizičke osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade;
- 12) “IMI sustav” (Internal Market Information System) je informacijski sustav unutarnjeg tržišta namijenjen za razmjenu informacija između administracija država ugovornica EGP-a;

- 13) „države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru“ su države članice Europske unije, te Island, Lihtenštajn i Norveška;
- 14) „multidisciplinarnе djelatnosti“ su zajedničko ili partnersko obavljanje različitih uslužnih djelatnosti dvaju ili više pružatelja usluga;
- 15) „usluga od općeg gospodarskog interesa“ je usluga kojom se izvršava posebna zadaća u društvenom interesu propisana posebnim propisom u kojem je precizno navedena priroda posebne zadaće.

II. NAČELA UPRAVNOG POSTUPANJA

Načela postupanja

Članak 5.

- (1) Nadležno upravno tijelo dužno je postupati u postupcima ostvarenja prava na slobodu poslovnog nastana shodno načelima:
  - zakonitosti;
  - razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa;
  - pomoći stranci;
  - učinkovitosti i ekonomičnosti.
- (2) Upravno postupanje u smislu ovoga članka odnosi se na sve pružatelje usluga iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

Jedinstvena kontaktna točka

Članak 6.

- (1) Elektronička jedinstvena kontaktna točka (u daljnjem tekstu: jedinstvena kontaktna točka) u Republici Hrvatskoj je Hrvatska gospodarska komora.
- (2) Jedinstvena kontaktna točka dužna je pružati pomoć zainteresiranim osobama da mogu obaviti sve postupke i ispuniti sve uvjete za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti.
- (3) Postupci i uvjeti za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka moraju biti jasni i jednoznačni, nedvosmisleni, lako dostupni na daljinu i putem elektroničkih sredstava i redovito ažurirani.
- (4) Nadležno tijelo dužno je osigurati da putem jedinstvene kontaktne točke pružatelji usluga mogu obaviti sve radnje u svrhu provedbe postupka kao i radnje u svrhu ispunjenja uvjeta potrebnih za pristup uslužnim djelatnostima koje žele obavljati i dobiti odgovarajuće obrasce i dokumentaciju za dobivanje ovlaštenja potrebnih za obavljanje uslužnih djelatnosti.
- (5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne odnose se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.

III. PRAVO NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA

Načelo slobodnog pristupa ili obavljanja uslužne djelatnosti

Članak 7.

- (1) Pravo na slobodu poslovnog nastana pružatelja usluga ne može biti ograničena posebnim propisom, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.
- (2) U smislu ovoga Zakona ne smatra se ograničenjem ispitni postupak ishoda odobrenja u slučajevima:

- 1) ako sustav ishođenja odobrenja nije diskriminirajući u odnosu na pružatelja usluge s obzirom na državljanstvo te prebivalište ili boravište;
- 2) ako je sustav ishođenja odobrenja opravdan prevladavajućom kategorijom javnog interesa;
- 3) ako je sustav ishođenja odobrenja razmjeran u zaštiti prava stranaka i javnog interesa.

Kriteriji sustava ishođenja odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti

Članak 8.

Sustavi ishođenja odobrenja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona moraju zadovoljavati kriterije:

- 1) zabrane diskriminacije;
- 2) opravdane prevladavajućim kategorijama javnog interesa;
- 3) razmjernosti;
- 4) jasnoće i jednoznačnosti, nedvosmislenosti;
- 5) objektivnosti;
- 6) prethodnog objavljivanja;
- 7) transparentnosti i dostupnosti.

Odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti

Članak 9.

- (1) U ispitnom postupku davanja odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan ne smije se od pružatelja usluge zahtijevati ponovno ispunjenje uvjeta koji su istovrijedni ili po vrsti i svrsi usporedivi uvjetima koji su već ispunjeni u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi ugovornici EGP-a.
- (2) Temeljem dobivenog odobrenja, pružatelj usluge može izvoditi uslužnu djelatnost na cijelom teritoriju Republike Hrvatske, uključujući osnivanje agencija, društva kćeri, podružnica ili ureda, izuzev ako novo odobrenje za ostvarenje prava na poslovni nastan ili ograničenje odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan za određeni dio državnog teritorija nije opravdano prevladavajućom kategorijom javnog interesa.
- (3) Nadležno tijelo usvaja zahtjev nakon što se na propisani način ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti propisani za obavljanje uslužne djelatnosti.
- (4) Izuzev u slučaju usvajanja zahtjeva, svako rješenje nadležnog tijela, uključujući odbijanje zahtjeva ili ukidanje odobrenja ukoliko više nisu ispunjeni potrebni uvjeti, mora biti u cijelosti obrazloženo i može biti predmet žalbe ili spora pred sudom ili drugim nadležnim tijelom.

Rok trajanja odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti

Članak 10.

- (1) Usvojen zahtjev pružatelja usluge ne smije biti vremenski ograničen, izuzev u slučaju:
  - 1) ako rok važenja odobrenja ovisi o trajnom ispunjavanju i kontroli propisanih uvjeta;
  - 2) ako je broj raspoloživih odobrenja ograničen zbog prevladavajuće kategorije javnog interesa;
  - 3) ako se vremensko ograničenje odobrenja može opravdati prevladavajućom kategorijom javnog interesa.

- (2) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj usluge mora stvarno započeti svoju djelatnost po ishodu odobrenja sukladno primijenjenim propisima.
- (3) Pružatelj usluge je dužan obavijestiti jedinstvenu kontaktnu točku iz članka 6. ovoga Zakona u slučaju:
  - 1) osnivanja društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ishoda odobrenja;
  - 2) promjene pravnog položaja, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za prihvaćanje zahtjeva.

Odabir kandidata

Članak 11.

- (1) Broj raspoloživih odobrenja može se ograničiti zbog nedostatnih prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti. U tom će slučaju nadležno tijelo postupak odabira provesti na temelju javno objavljene obavijesti i javno objavljenih kriterija za odabir kojima je osigurana nepristranost i transparentnost postupka odabira.
- (2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odobrenje se izdaje za odgovarajuće vremensko razdoblje i neće se automatski produljivati. Prilikom odabira kandidata nitko od kandidata ne smije biti u povlaštenom položaju u odnosu na ostale kandidate koji sudjeluju u postupku odabira.
- (3) Sukladno stavku 1. ovoga članka, te člancima 7., 8. i 9. ovoga Zakona, prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, uzet će se u obzir prevladavajuće kategorije javnog interesa.

Rokovi za odlučivanje o zahtjevu za ishoda odobrenja

Članak 12.

- (1) Zahtjev za ishoda odobrenja može se podnijeti jedinstvenoj kontaktnoj točki ili neposredno nadležnom tijelu.
- (2) Jedinstvena kontaktna točka dužna je bez odgode, a najkasnije sljedeći radni dan dostaviti nadležnom tijelu zaprimljeni zahtjev.
- (3) Nadležno tijelo je dužno o urednom zahtjevu odlučiti rješenjem u zakonskom roku od 30 dana. Rok počinje teći od dana dostave urednog zahtjeva nadležnom tijelu.
- (4) Nadležno tijelo može upravnim postupovnim aktom produljiti propisani rok za odlučivanje iz stavka 3. ovoga članka, ako to opravdava složenost predmeta, najviše jedanput i to za isto vremensko razdoblje.
- (5) Ukoliko nadležno tijelo u roku propisanim stavkom 3. ili 4. ovoga članka ne donese rješenje, zahtjev se smatra usvojenim. Radi zaštite javnih interesa posebnim propisima mogu se propisati iznimke od ovoga pravila.
- (6) Posebnim propisom može se odrediti rok duži od roka iz stavka 3. ovoga članka ukoliko to zahtijeva sustav ishoda odobrenja za određene specifične uslužne djelatnosti.
- (7) Doneseno rješenje o zahtjevu nadležno tijelo dostavlja podnositelju zahtjeva, neovisno o tome da li je zahtjev podnesen jedinstvenoj kontaktnoj točki ili neposredno nadležnom tijelu.

Obavijest o prijemu zahtjeva

Članak 13.

Jedinstvena kontaktna točka je dužna, bez odgode, podnositelja zahtjeva pisanim putem obavijestiti o:

- 1) prijemu zahtjeva;
- 2) roku u kojem je nadležno tijelo dužno odlučiti o urednom zahtjevu;
- 3) pravnim lijekovima;
- 4) činjenicama da se nedonošenjem odluke nadležnog tijela u propisanom roku zahtjev smatra usvojenim, odnosno da se ne smatra usvojenim ukoliko su posebnim propisima propisane iznimke sukladno članku 12. stavku 5. ovoga Zakona.

IV. SLOBODA PRUŽANJA USLUGA I IZNIMKE

Načelo slobodnog pružanja usluga

Članak 14.

- (1) Pružatelju usluga iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona osigurat će se slobodan pristup i slobodno pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske.
- (2) Uvjeti za pristup ili pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske moraju biti u skladu s načelima:
  - 1) nediskriminacije koji određuje da uvjet ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti državu poslovnog nastana;
  - 2) nužnosti koji određuje da uvjet mora biti opravdan kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša;
  - 3) razmjernosti koji određuje da uvjet mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za njegovo ostvarenje.

Načelo zabrane ograničavanja slobodnog pružanja usluga

Članak 15.

- (1) Pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a osigurat će se slobodno pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske.
- (2) Pružatelju usluge iz stavka 1. ovoga članka ne smije se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske propisivanjem:
  - 1) obveze ostvarivanja sjedišta na teritoriju Republike Hrvatske;
  - 2) upisa u registar kao uvjeta za obavljanje djelatnosti;
  - 3) zabrane uspostave određenog oblika infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske potrebnog za pružanje usluga;
  - 4) primjene specifičnih ugovornih odredbi na odnos između pružatelja i primatelja usluge, kojima se samostalno zaposlenim osobama onemogućuje ili ograničava pravo na pružanje određene vrste usluga;
  - 5) obveze posjedovanja posebne javne isprave potrebne za započinjanje obavljanja uslužne djelatnosti, izdane od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj;
  - 6) zahtjeva koji se odnose na uporabu opreme i materijala u postupku pružanja usluge, izuzev opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta rada;
  - 7) ograničenja koje se odnose na primatelje usluga, sukladno članku 18. ovoga Zakona.

- (3) Uvjeti opravdani kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša mogu biti postavljeni prekograničnim pružateljima usluga u mjeri u kojoj su razmjerni zaštiti navedenih kategorija.

Iznimke od slobode pružanja usluga **Članak 16.**

Odredbe ovoga Zakona o slobodi pružanja usluga ne primjenjuju se na:

- 1) usluge od općeg gospodarskog interesa, uključujući:
  - a) usluge u poštanskom sektoru;
  - b) usluge u elektroenergetskom sektoru;
  - c) usluge opskrbe plinom;
  - d) vodne usluge javne vodoopskrbe i javne odvodnje;
  - e) usluge gospodarenja otpadom;
- 2) pravila o radu izaslanih radnika iz Direktive 96/71/EZ;
- 3) pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ;
- 4) pravila iz Direktive 77/249/EEZ kojima se odvjetnicima olakšava učinkovito korištenje slobode pružanja usluga;
- 5) djelatnosti javnog ovršitelja;
- 6) pravila iz Naslova II. Direktive 2005/36/EZ o reguliranim profesijama i zahtjeve države ugovornice EGP-a u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku;
- 7) pravila EU o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti iz Uredbe (EEZ-a) br. 1408/71;
- 8) upravne uvjete u svezi slobodnog kretanja osoba i njihovim prebivalištem ili boravištem, sukladno Direktivi 2004/38/EZ;
- 9) pravila vezana uz vizni sustav i boravak državljana trećih zemalja;
- 10) pravila o nadzoru i provjeri pošiljaka otpada;
- 11) prava intelektualnog vlasništva;
- 12) akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika;
- 13) pravila o zakonom obveznoj reviziji godišnjih financijskih izvješća i konsolidiranih računa;
- 14) registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi ugovornici EGP-a (leasing);
- 15) odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući oblik ugovora, određene u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.

Iznimke u pojedinačnim slučajevima **Članak 17.**

- (1) Nadležna tijela mogu u izvanrednim okolnostima, iznimno od odredbi iz članaka 14. i 15. ovoga Zakona, provesti potrebne mjere vezane uz sigurnost usluga nad pružateljem usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a.
- (2) Izvanredne okolnosti u smislu ovoga članka su okolnosti povezane s prevladavajućim kategorijama javnog interesa definiranim u članku 30. stavku 1. ovoga Zakona.
- (3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti samo na temelju prethodno provedenog postupka propisanog pravilnikom iz članka 38. stavka 1. točke 4) ovoga Zakona.
- (4) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
  - 1) da odredbe nacionalnih propisa, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini EU u području sigurnosti usluga;

- 2) da mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja, nego što to predviđaju mjere koje poduzima država sjedišta u skladu sa odredbama nacionalnog propisa;
  - 3) da država sjedišta nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne;
  - 4) te da su mjere razmjerne nastalim okolnostima.
- (5) Stavci 1., 2. i 3. ovoga članka ne utječu na primjenu odredbi propisanih aktima EU, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju iznimke od te slobode.

V. PRAVA PRIMATELJA USLUGA

Zabranjena ograničenja

Članak 18.

Primatelju usluga ne smiju biti propisani uvjeti koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, a posebice:

- 1) obveza da pribavi odobrenje od nadležnog tijela ili da podnese izjavu pri takvom tijelu;
- 2) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj usluge ima sjedište u drugoj državi ugovornici EGP-a ili ograničenja uvjetovana mjestom pružanja usluge.

Nediskriminacija primatelja usluga

Članak 19.

- (1) Na primatelja usluge ne smiju se primjenjivati diskriminirajući zahtjevi uvjetovani državljanstvom te mjestom prebivališta ili boravišta.
- (2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se i na opće uvjete pristupa usluzi, koju pružatelj usluge stavlja na raspolaganje široj javnosti, izuzev u slučajevima kada su objektivno opravdani različiti uvjeti pristupa usluzi.

Pristup informacijama

Članak 20.

- (1) Nadležno tijelo omogućit će na teritoriju Republike Hrvatske pristup informacijama primatelju usluga, koje se odnose na:
  - 1) opće informacije o uvjetima koji se primjenjuju u drugim državama ugovornicama EGP-a u vezi s pristupom i pružanjem uslužnih djelatnosti, a posebice onih vezanih uz zaštitu potrošača;
  - 2) opće informacije o raspoloživim pravnim lijekovima u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge;
  - 3) kontaktne podatke organizacija ili udruga, uključujući Mrežu europskih centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.
- (2) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo određuje tijelo nadležno za pristup informacijama iz stavka 1. ovoga članka.

VI. SIGURNOST I KVALITETA USLUGA
Informacije o pružateljima i njihovim uslugama
Članak 21.

- (1) Pružatelj usluga dužan je primateljima usluga staviti na raspolaganje sljedeće informacije:
  - 1) naziv pružatelja usluge, njegov pravni status i oblik, adresu sjedišta i podatke za brzo kontaktiranje i neposredno komuniciranje, osobito broj telefona, broj telefaksa i, ako je to moguće, adresu elektroničke pošte;
  - 2) naziv registra i registracijski broj pružatelja usluga ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru, ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom javnom registru;
  - 3) pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki, ako djelatnost podliježe sustavu ishođenja odobrenja;
  - 4) identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica o porezu na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnova za ocjenjivanje, ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost;
  - 5) stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je priznata ta stručna kvalifikacija, za regulirane profesije, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran;
  - 6) opće uvjete i klauzule koje, ako postoje, koristi pružatelj usluge, uključujući ugovorne klauzule koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;
  - 7) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom;
  - 8) cijenu usluge, ako pružatelj usluge unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;
  - 9) glavna obilježja usluge;
  - 10) osiguranje ili jamstva navedena u članku 22. stavku 2. ovoga Zakona, a posebice kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.
- (2) Pružatelj usluga dužan je osigurati da su informacije iz stavka 1. ovoga članka:
  - 1) lako dostupne primatelju usluge na mjestu gdje se zaključuje ugovor ili pruža usluga ili da su lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj;
  - 2) sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj usluge daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.
- (3) Pružatelj usluge dužan je na zahtjev primatelja usluge dostaviti sljedeće dodatne informacije:
  - 1) način izračuna cijene usluge tako da je primatelj usluge može provjeriti ili dovoljno precizno procijeniti, ukoliko pružatelj usluge za određenu vrstu usluge nije unaprijed odredio cijenu;
  - 2) za regulirane profesije, uputu na pravne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima;
  - 3) informacije o multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom i informacije o mjerama koje se poduzimaju kako bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije moraju nalaziti u svim informativnim materijalima iz stavka 2. točke 2) ovoga članka;
  - 4) o svim pravilima ponašanja kojima podliježe pružatelj usluge i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije;

- 5) ako pružatelj usluge podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili drugog tijela koje predviđa vansudsko rješavanje sporova, pružatelj usluge dužan je i o tome osigurati potrebne informacije. Pružatelj usluge mora navesti načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima korištenja vansudskog rješavanja sporova.
- (4) Pružatelj usluga dužan je informacije iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka staviti na raspolaganje primateljima usluga u dobroj vjeri, jasno i jednoznačno, nedvosmisleno, pravovremeno i to prije zaključivanja ugovora o pružanju usluge, ili prije pružanja usluge, ukoliko se ne sklapa pisani ugovor.
- (5) Primatelj usluge može pružatelju usluge uputiti pritužbu ili zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi.
- (6) Pružatelj usluge dužan je u roku od 8 dana od dana zaprimanja pritužbe ili zahtjeva, odgovoriti primatelju usluge na pritužbu ili na zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi.

Osiguranje sigurnosti usluga

Članak 22.

- (1) Pružatelj usluge je obavezan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima koje po svojoj prirodi mogu predstavljati izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge.
- (2) Za određene uslužne djelatnosti čije pružanje predstavlja izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge, propisat će se da pružatelji usluga te uslužne djelatnosti ugovore osiguranje profesionalne odgovornosti ili predvide drugo jamstvo koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na svoju svrhu.
- (3) Kada se pružatelj usluga poslovno nastanjuje na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo ne može zahtijevati osiguranje ili drugo odgovarajuće rješenje ako je, u drugoj državi ugovornici EGP-a u kojoj već ima sjedište, pružatelj usluge već pokriven osiguranjem koje je jednakovrijedno na teritoriju Republike Hrvatske ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti nadležno tijelo može zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih rizika.
- (4) Ako od pružatelja usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo zahtijeva potpisivanje osiguranja od profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, kao dostatni dokaz prihvaćaju se potvrde takvog osiguranja izdane od ovlaštenih financijskih institucija i osiguravatelja sa sjedištem u državi ugovornici EGP-a.
- (5) U smislu ovoga članka pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:
  - “izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge,
  - “zdravlje i sigurnost” znači sprječavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja usluge ili treće osobe,
  - “financijska sigurnost” znači sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja usluga,
  - “osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj usluge zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i, po potrebi, trećim stranama koje proizlaze iz pružanja usluge.

Poslovne komunikacije reguliranih profesija

Članak 23.

- (1) Poslovne komunikacije reguliranih profesija ne podliježu potpunim zabranama.
- (2) Poslovne komunikacije reguliranih profesija moraju poštivati profesionalna pravila koja su sukladna specifičnoj prirodi profesije, a posebno ona pravila koja se odnose na njenu neovisnost, dostojanstvo, integritet i poslovnu tajnu.
- (3) Profesionalna pravila o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajuća, opravdana prevladavajućim kategorijama javnog interesa te razmjerna.

Multidisciplinarne djelatnosti

Članak 24.

- (1) Pružateljima usluga se ne mogu propisati uvjeti koji ih obvezuju na obavljanje isključivo određene, specifične djelatnosti ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko obavljanje različitih djelatnosti.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka takvim propisanim uvjetima mogu biti obvezani sljedeći pružatelji usluga:
  - 1) regulirane profesije, ako su ti uvjeti opravdani, kako bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake profesije te ako su takvi uvjeti potrebni kako bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost;
  - 2) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, ako su takvi uvjeti potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti.
- (3) U slučaju usvajanja zahtjeva za odobrenje pružanja usluga multidisciplinarnih djelatnosti između pružatelja usluga reguliranih profesija i pružatelja usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, koji zajednički ili partnerski izvode različite djelatnosti, potrebno je osigurati:
  - 1) sprječavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;
  - 2) potrebnu neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti;
  - 3) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.

VII. UPRAVNA SURADNJA I NADZOR

Upravna suradnja s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom

Članak 25.

- (1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava.
- (2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo.
- (3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge).
- (4) NIMIC koordinira rad:
  - 1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka;
  - 2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.

- (5) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku.
- (6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.

Informacije o pružateljima usluga

Članak 26.

- (1) Nadležna tijela dužna su u sklopu upravne suradnje iz članka 25. ovoga Zakona, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, dostaviti informacije o pružateljima usluga elektronički putem IMI sustava, u najkraćem mogućem roku.
- (2) Informacije o pružateljima usluga iz stavka 1. ovoga članka odnose se i na izdavanje:
  - 1) potvrde da pružatelj usluge ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske;
  - 2) potvrde da pružatelj usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske obavlja djelatnost na zakonit način.

Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske

Članak 27.

Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske, sukladno člancima 14., 15. i 16. ovoga Zakona temeljem zahtjeva države sjedišta pružatelja usluga postavljenog putem IMI sustava slijedom upravne suradnje, provode nadležna tijela neposredno i samostalno.

Nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske

Članak 28.

- (1) Na zahtjev države ugovornice EGP-a nadležna tijela dužna su provesti nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske te o rezultatima nadzora i poduzetim mjerama putem IMI sustava obavijestiti državu ugovornicu EGP-a koja je postavila zahtjev za provedbu nadzora.
- (2) Nadležna tijela dužna su, putem sustava IMI, obavijestiti u što kraćem vremenskom roku sve druge države ugovornice EGP-a i Komisiju o pružateljima usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske čije djelatnosti mogu ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu.
- (3) Pravila obavješćivanja iz stavka 2. ovoga članka odredit će koordinator za obavješćivanje.
- (4) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlastit će osobu koja će obavljati poslove koordinatora za obavješćivanje iz stavka 3. ovoga članka i članka 30. ovoga Zakona.

Nadzor nad zakonitošću poslovanja pružatelja usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske

Članak 29.

- (1) Nadležna tijela dužna su obavljati nadzor nad zakonitošću poslovanja pružatelja usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske i poduzimati potrebne mjere, neovisno o tome da li se usluga pruža ili je već pružena usluga uzrokovala štetu na teritoriju Republike Hrvatske ili na teritoriju druge države ugovornice EGP-a.

- (2) U slučaju potrebe za činjeničnom provjerom podataka i nadzorom nad pružanjem usluga od strane pružatelja usluge koji ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske, a usluge pruža u drugoj državi ugovornici EGP-a, nadležno tijelo uputit će zahtjev za upravnu suradnju putem IMI sustava dotičnoj državi ugovornici EGP-a. Zahtjev mora biti utemeljen, a razmijenjene informacije smiju se koristiti samo u svrhu zbog koje su zatražene.

Mjere upozorenja

Članak 30.

- (1) Ako nadležno tijelo sazna za radnje ili okolnosti vezane za neku uslužnu djelatnost koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na teritoriju Republike Hrvatske ili teritoriju drugih država ugovornica EGP-a o tome će bez odgode obavijestiti koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavka 4. ovoga Zakona.
- (2) Koordinator za obavješćivanje će o okolnostima iz stavka 1. ovoga članka u što kraćem roku obavijestiti državu sjedišta, druge uključene države ugovornice EGP-a i Komisiju.

Informacije o ugledu pružatelja usluga

Članak 31.

- (1) Na temelju pisanog i obrazloženog zahtjeva druge države ugovornice EGP-a, nadležno tijelo dostavit će, putem IMI sustava, tražene podatke o pružatelju usluga koji su neposredno vezani uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga.
- (2) O disciplinskim ili upravnim mjerama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga ili kaznenim sankcijama nadležno tijelo obavještavat će samo ako je donesena pravomoćna i izvršna odluka. Nadležno tijelo dužno je izvijestiti na temelju kojih odredbi nacionalnog zakonodavstva je donesena pravomoćna i izvršna odluka.
- (3) Nadležno tijelo dužno je izvijestiti, u slučaju obavještavanja o ostalim odlukama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga, da li je donesena pravomoćna i izvršna odluka ili je u tijeku žalbeni postupak, u kojem slučaju je dužno izvijestiti kada se očekuje izvršnost odluke.
- (4) Nadležno tijelo dužno je obavijestiti pružatelja usluga o podacima iz stavka 1. ovoga članka dostavljenim po zahtjevu druge države ugovornice EGP-a.

VIII. NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA I PREKRŠAJNE ODREDBE

Upravni i inspeksijski nadzor

Članak 32.

- (1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za gospodarstvo.
- (2) Inspeksijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavljaju inspektori u skladu s nadležnostima koje proizlaze iz propisa o ustrojstvu i djelokrugu rada središnjih tijela državne uprave te drugih propisa koji određuju njihovu nadležnost.
- (3) Inspektori su dužni obavljati svoje dužnosti neovisno, savjesno i nepristrano te čuvati povjerljivost podataka kad je to potrebno kako bi zaštitili poslovne tajne ili sačuvali osobne podatke u skladu s propisima Republike Hrvatske.

Prekršajne odredbe**Članak 33.**

- (1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba, odnosno pružatelj usluge koji:
  - 1) na primatelja usluge primjenjuje diskriminirajuće zahtjeve uvjetovane državljanstvom ili mjestom prebivališta ili boravišta iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona;
  - 2) ne stavlja primatelju usluge na raspolaganje informacije sukladno članku 21. ovoga Zakona;
  - 3) ne odgovori na pritužbu ili zahtjev primatelja usluge u roku iz članka 21. stavka 6. ovoga Zakona;
  - 4) ne obavijesti primatelja usluge o opasnostima sukladno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona;
  - 5) ne ugovori osiguranje profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo sukladno članku 22. stavku 2. ovoga Zakona.
- (2) Prekršajne odredbe, izuzev onih iz stavka 1. ovoga članka, utvrđuju se sukladno posebnim propisima za uslužne djelatnosti na koje se primjenjuje ovaj Zakon.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 34.**

Provedba i primjena ovoga Zakona provodi se uz poštivanje posebnih propisa o zaštiti osobnih podataka.

Članak 35.

Ukoliko ovim Zakonom nije drukčije propisano, na sve postupke iz ovoga Zakona koji se odnose na regulirane profesije i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.

Članak 36.

Ukoliko ovim Zakonom nije drukčije propisano, na sve postupke iz ovoga Zakona koji se odnose na upravne stvari, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

Članak 37.

Pružatelji usluga na koje se primjenjuju pravila strukovnih udruga, ili profesionalnih tijela koje predviđaju vansudsko rješavanje sporova, o toj činjenici, kao i o postupku ostvarenja vansudskog rješavanja sporova, obavještavaju primatelja usluga shodno članku 21. ovog Zakona.

Članak 38.

- (1) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo pravilnikom će propisati:
  - 1) djelokrug rada NIMIC-a iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona;
  - 2) djelokrug rada, postupak imenovanja i potrebne uvjete za obavljanje poslova nacionalnog koordinatora za usluge iz članka 25. stavka 3. ovoga Zakona;
  - 3) djelokrug rada koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavaka 3. i 4. i članka 30. ovoga Zakona;
  - 4) pravila o mjerama vezanim uz sigurnost usluga iz članka 17. ovoga Zakona;
  - 5) sadržaj informacija iz članka 20. ovoga Zakona;
  - 6) način upravne suradnje iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo će donijeti pravilnik iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 39.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim odredaba članka 6. stavaka 2., 3., 4. i 5., članka 9. stavka 1., članka 10. stavaka 2. i 3., članka 12., članka 13., članka 14., članka 15., članka 16., članka 17., članka 18., članka 20. stavka 1., članka 21., članka 22. stavaka 3. i 4., članka 23., članka 24., članka 25. stavaka 1., 5. i 6., članka 26., članka 27., članka 28., članka 29., članka 30., članka 31. i članka 33. stavka 1. točki 2) i 3) ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

OBRAZLOŽENJE ODREDBA PRIJEDLOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim se člankom određuje svrha ovoga Zakona, te se propisuju sigurnost i kvaliteta usluga, način donošenja provedbenih propisa, te nadzor nad primjenom prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga. Ovim se člankom propisuje i sukladnost ovoga Zakona s Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu.

Uz članak 2.

Ovim člankom propisuju se usluge na koje se ovaj Zakon ne primjenjuje. Ovaj Zakon se primjenjuje isključivo na pružatelje usluga s pravom na poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u državi ugovornici Europskog gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP-a), odnosno ne pokriva vanjske aspekte. Također, ovaj Zakon se ne odnosi na pregovore o trgovini uslugama u okviru međunarodnih organizacija. Nadalje, ovaj Zakon se primjenjuje na uslužne djelatnosti koje su otvorene za tržišno natjecanje i obuhvaća jedino one usluge koje se pružaju u zamjenu za ekonomsku naknadu. Ovaj Zakon se ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, privatizaciju državnih poduzeća, ukidanje monopola u određenim uslužnim djelatnostima ili distribucijskim uslugama te uslužne djelatnosti koje su predmet posebnog zakonodavstva.

Uz članak 3.

Ovim se člankom uređuje horizontalna namjena ovoga Zakona, odnosno potreba da svi drugi posebni propisi koji se odnose na usluge iz područja primjene ovoga Zakona budu usklađeni s odredbama ovoga Zakona. Usluge iz područja primjene ovoga Zakona obuhvaćaju najrazličitije djelatnosti koje su predmet stalnih promjena. U praksi je često potrebno na pojedinačnoj osnovi ocijeniti mogu li se određene djelatnosti smatrati „uslugama“ u smislu ovoga Zakona. Ovaj članak osigurava da pravni propisi, koji eventualno nisu obuhvaćeni analitičkim pregledom nacionalnog zakonodavstva u području prava na slobodni poslovni nastan i slobodu pružanja prekograničnih usluga, budu usklađeni s europskom pravnom stečevinom. Propisana je i primjena Zakona u odnosu na posebne propise, kao i izuzeci za specifične uslužne djelatnosti.

Uz članak 4.

Ovim člankom uređeno je značenje pojmova koji se koriste u ovom Zakonu.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisuju se upravna načela prema kojima je nadležno tijelo dužno postupati prilikom ostvarenja prava na slobodu poslovnog nastana.

Uz članak 6.

Nastavno na članak 5., propisuje se uspostavljanje elektroničke jedinstvene kontaktne točke preko koje će se moći na daljinu elektroničkim putem obaviti sve upravne postupke i ispuniti sve uvjete za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti. Primjerice, registracija trgovačkog

društva će se moći obaviti neposredno na nadležnom trgovačkom sudu ili preko jedinstvene kontaktne točke u registru nadležnog trgovačkog suda. Iznimku predstavljaju postupci koje je zbog same njihove prirode nemoguće riješiti na daljinu. Jedinstvena kontaktna točka će osigurati upravno pojednostavljenje kroz lagan i brz pristup informacijama u svezi pristupa i obavljanja uslužnih djelatnosti, informacija o pružateljima usluga i uslugama koje pružaju. Te informacije predstavljaju praktičnu pomoć pružateljima i primateljima usluga, ali isključuju pravno savjetovanje u pojedinačnim slučajevima.

Uz članak 7.

Ovim člankom se definira načelo slobode poslovnog nastana pružatelja usluga, odnosno slobodnog pristupa i obavljanja uslužne djelatnosti, koje ne može biti ograničeno posebnim propisom. Također, propisuje se da postupak ishoda odobrenja registracije poslovnog nastana nije ograničavajući ako se poštuju tri kriterija. Prvi kriterij zabranjuje svaki oblik diskriminacije pružatelja usluge na temelju državljanstva te mjesta prebivališta ili boravišta. Drugi kriterij zahtijeva da ishoda odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan mora biti opravdano javnim interesom, dok treći kriterij zahtijeva razmjernost odobrenja zaštiti prava stranaka i javnog interesa.

Uz članak 8.

Nastavno na članak 7., definiraju se kriteriji odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti sukladno kojima sustav treba biti nediskriminativan, uz korištenje mjera koje su razmjerne i opravdane kategorijama javnog interesa. Nadalje, kriteriji trebaju biti jasni i objektivni, prethodno objavljeni, te transparentni i dostupni.

Uz članak 9.

Navedeni članak propisuje uvjete davanja odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan tako što se istovrijedni ili bitno usporedivi zahtjevi i provjere ne smiju duplicirati. Time se smanjuje upravno opterećenje na pružatelje usluga koje bi nastalo ponavljanjem uvjeta. Odobrenjem se pružatelju usluge daje pravo izvođenja uslužne djelatnosti na cijelom teritoriju Republike Hrvatske. Svako rješenje nadležnog tijela treba biti u cijelosti obrazloženo i može biti predmet spora pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, što se odnosi i na slučajeve odbijanja ili ukidanja ovlaštenja, izuzev u slučaju usvajanja zahtjeva.

Uz članak 10.

Ovim člankom se propisuje trajnost odnosno vremenska neograničenost usvojenog zahtjeva pružatelja usluge, nakon što pružatelj usluge započne uslužnu djelatnost. Nadalje, propisuju se i određena izuzeća. Također, pružatelj usluge se obvezuje obavijestiti jedinstvenu kontaktnu točku o osnivanju društava kćeri i promjeni pravnog položaja.

Uz članak 11.

U članku se propisuje transparentan i nepristran postupak odabira između više kandidata ukoliko se broj raspoloživih odobrenja opravdano ograniči.

Uz članak 12.

U ovom članku se propisuju rokovi za odlučivanje o ishodu odobrenja koji obvezuju jedinstvenu kontaktnu točku i nadležno tijelo, s naglaskom na brzini postupka.

Uz članak 13.

Ovaj članak obvezuje kontaktnu točku na brzi postupak pismenog obavještanja podnositelja zahtjeva o prijemu zahtjeva, roku donošenja odluke, pravnim lijekovima i slučaju nedonošenja odluke.

Uz članak 14.

Članak definira načelo slobode pružanja usluga odnosno slobodnog pristupa i pružanja uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. Svi uvjeti po tom pitanju trebaju biti unutar okvira triju načela: nediskriminacije s obzirom na državljanstvo ili državu poslovnog nastana, nužnosti opravdanja javnim interesom i razmjernosti postavljenom cilju.

Uz članak 15.

Člankom se zabranjuje ograničavanje slobode pružanja usluga pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, putem različitih odredbi navedenih u ovom članku. Također, prekograničnim pružateljima usluga se mogu postaviti uvjeti koji su razmjerni zaštiti javnog interesa.

Uz članak 16.

U ovom članku se navode iznimke od načela slobode pružanja usluga iz članka 15. ovoga Zakona. Izuzeća se odnose samo na slobodu pružanja usluga, a ne i na pravo slobodnog poslovnog nastana u smislu ovoga Zakona.

Uz članak 17.

Navedenim člankom se propisuju pojedinačni slučajevi odstupanja od načela slobode pružanja usluga vezani uz izvanredne okolnosti u kojima nadležna tijela mogu, na temelju postupka propisanog pravilnikom i pod uvjetima definiranim ovim člankom, provoditi mjere vezane uz sigurnosti usluga.

Uz članak 18.

Ovaj članak zabranjuje ograničenja prema primateljima uslugama vezana uz korištenje usluga pružatelja sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a.

Uz članak 19.

Člankom se zabranjuje se svaki oblik diskriminacije primatelja usluga na temelju državljanstva ili mjesta prebivališta ili boravišta. Time se svim primateljima usluga omogućuju jednaki uvjeti pristupa uslugama u općim uvjetima, osim u iznimnim objektivno opravdanim slučajevima.

Uz članak 20.

Ovaj članak definira obvezu nadležnog tijela na pružanje pristupa informacijama primatelju usluga vezano uz uvjete koji se primjenjuju u drugim državama ugovornicama EGP-a, u kontekstu pristupa i pružanja uslužnih djelatnosti, posebice zaštite potrošača, općih informacija o raspoloživim pravnim lijekovima te kontaktnih podataka organizacija ili udruga. Time se omogućuje transparentan sustav koji štiti prava primatelja usluge, uključujući i informacije o pravnoj zaštiti. Također, propisuje se da čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo određuje tijelo koje će biti nadležno za pristup informacijama iz ovoga članka.

Uz članak 21.

Člankom se propisuju obveze pružatelja usluga prema primatelju u kontekstu informacija o uslugama s ciljem omogućavanja sigurnosti i kvalitete usluga. Informacije trebaju biti jasne, nedvosmislene i pravovremene, te pružene primatelju usluge prije zaključivanja ugovora. Također, jamči se pravo primatelja na pritužbu ili zahtjev s obzirom na dobivene informacije, dok je pružatelj usluge dužan dati odgovor. Ovim člankom se pružatelji usluga obvezuju na transparentan sustav koji će primateljima usluga omogućiti veću sigurnost i kvalitetu usluga.

Uz članak 22.

Ovim člankom se regulira sigurnost usluga time što je pružatelj usluge dužan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima za zdravlje i sigurnost te o riziku za financijsku sigurnost. U tu svrhu pružatelj usluge se može obvezati ugovorom o osiguranju profesionalne odgovornosti ili drugim jednakovrijednim i bitno usporedivim jamstvom. Zabranjuje se nadležnom tijelu dupliciranje zahtjeva vezanih uz navedeno osiguranje ukoliko je jednakovrijedno. Ako se radi o slučajevima djelomične jednakovrijednosti, osiguravaju se samo nepokriveni rizici. Nadalje, definira se dostatni dokaz za navedeno osiguranje, kao i ključni pojmovi u smislu ovoga članka. U kontekstu ovoga članka, osiguranje ili jamstvo trebaju biti primjereni s obzirom na prirodu i opseg rizika.

Uz članak 23.

Ovaj članak propisuje uvjete za poslovne komunikacije između reguliranih profesija.

Uz članak 24.

Ovim člankom se pružatelju usluga dopušta obavljanje više djelatnosti, ali se propisuju i iznimke kada pojedine djelatnosti ne smiju biti multidisciplinarne.

Uz članak 25.

Ovaj članak propisuje upravnu suradnju s državama ugovornicama EGP-a i s Europskom Komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom), putem informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (u daljnjem tekstu: IMI sustav), sa svrhom vršenja nadzora nad pružateljem usluga. Također, člankom se propisuje i imenovanje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC). Nadalje, nadležna tijela se obvezuju na pružanje informacija i pomoći, kao i poduzimanje odgovarajućih mjera, prema zahtjevu druge države ugovornice EGP-a. Upravna suradnja je

obveza svih država ugovornica EGP-a, a ako ona izostane, NIMIC je dužan o tome izvijestiti Komisiju.

Uz članak 26.

Člankom se nadležna tijela obvezuju na elektroničko i brzo dostavljanje informacija putem IMI sustava, osobito koje se odnose i na potvrde o sjedištu i zakonitosti poslovanja pružatelja usluga na teritoriju Republike Hrvatske. Namjera usmjerena na upravno pojednostavljenje je vidljiva i u ovom članku kroz obvezu elektroničkog načina komunikacije i brzinu protoka informacija.

Uz članak 27.

Ovim člankom se propisuje da izravan i samostalan nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske obavljaju nadležna tijela preko IMI sustava, prema zahtjevu države sjedišta pružatelja usluge, sukladno propisanom načelu i kriterijima slobodnog pružanja usluga. Nadzor je potreban kako bi se u okvirima zajamčene slobode osigurali uvjeti sigurnog pružanja usluga, a uključuje praćenje i utvrđivanje činjenica, rješavanje problema, te provedbu kažnjavanja u slučaju kršenja propisa.

Uz članak 28.

Člankom se propisuje obveza nadležnih tijela provođenja nadzora nad pružateljem usluge sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, odnosno obavješćivanje države ugovornice EGP-a koja je postavila zahtjev o rezultatima nadzora i poduzetim mjerama. Postupak obavješćivanja će se vršiti putem IMI sustava, a u što kraćem roku nadležna tijela su dužna obavijestiti sve druge države ugovornice EGP-a i Komisiju ukoliko pružatelji usluga mogu ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okoliša. Pravila obavješćivanja određuje koordinator za obavješćivanje, ovlaštenog od strane čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo.

Uz članak 29.

Ovaj članak propisuje nadzor zakonitosti poslovanja pružatelja usluga koji ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno poduzimanje potrebnih mjera u slučaju nastale štete na teritoriju Republike Hrvatske ili na teritoriju druge države ugovornice EGP-a, neovisno u kojoj državi ugovornici EGP-a se pruža usluga ili je uzrokovana šteta. U tu svrhu nadležno tijelo će dotičnoj državi uputiti utemeljen zahtjev za upravnu suradnju preko IMI sustava.

Uz članak 30.

Ovim člankom se propisuje mehanizam upozoravanja u kontekstu štetnosti usluga, odnosno obveza nadležnog tijela na neodgodivo obavješćivanje koordinatora za obavješćivanje, druge uključene države ugovornice EGP-a i Komisiju o uslugama koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili naštetiti okolišu.

Uz članak 31.

Ovaj članak obvezuje nadležno tijelo na dostavljanje podataka preko IMI sustava drugoj državi ugovornici EGP-a, vezanih uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga. Nadležno tijelo dužno je obavijestiti pružatelja usluga o dostavljenim podacima.

Uz članak 32.

Ovim člankom se propisuje da upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i relevantnih propisa provodi ministarstvo nadležno za gospodarstvo, a inspekcijski nadzor provodi Državni inspektorat.

Uz članak 33.

Ovim člankom se propisuju novčane kazne za kršenje pojedinih odredbi ovoga Zakona.

Uz članak 34.

Ovaj članak propisuje da provedba i primjena ovoga Zakona poštuje propise o zaštiti osobnih podataka.

Uz članak 35.

Ovim člankom se određuje primjena Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija na sve relevantne postupke iz ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Uz članak 36.

Ovim člankom se određuje primjena Zakona o općem upravnom postupku na sve relevantne radnje, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Uz članak 37.

Ovaj članak propisuje vansudsko rješavanje sporova.

Uz članak 38.

Ovaj članak određuje da će čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo pravilnikom detaljno propisati pojedina pitanja iz nadležnosti ovoga Zakona.

Uz članak 39.

Ovaj članak propisuje da Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim dijela odredaba koje se odnose slobodno pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske od strane pružatelja usluga s poslovnim nastanom u državama ugovornicama EGP-a, a koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u EU.

**USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EU / PRAVNOG AKTA VIJEĆA EUROPE S (NACRTOM)
PRIJEDLOGA PROPISA**

1. Naziv propisa EU / pravnog akta VE te predmet i cilj njegova uređivanja

Direktiva 2006/123/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu

2. Naziv (nacrt) prijedloga propisa te predmet i cilj njegova uređivanja

Zakon o uslugama

Ovim se Zakonom uređuje pravo na poslovni nastan i slobodno pružanje usluga koje obuhvaća Direktiva 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu. Zakon o uslugama propisuje opće odredbe za administrativno pojednostavljenje postupaka i uvjeta za pristup i izvođenje uslužne djelatnosti, uspostavu elektroničkih postupaka za pristup i izvođenje uslužne djelatnosti, pravila za slobodno poslovno nastanjivanje, pravila za slobodno pružanje usluga na unutarnjem tržištu kao i pravila o administrativnoj suradnji između Republike Hrvatske i država ugovornica EGP-a i Europske komisije. Zakon o uslugama također propisuje opće odredbe za održavanje visokog stupnja sigurnosti i kvalitete usluga na unutarnjem tržištu.

3. Usklađenost s primarnim izvorom prava EU

Članci 49. i 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

4. Usklađenost s propisom (sekundarnim izvorom prava) EU/pravnim aktom VE				
a)	b)	c)	d)	e)
Odredbe i zahtjevi propisa EU (članak, stavak, točka) / pravnog akta VE	Odredba (nacrta) prijedloga propisa (glava, odjeljak, članak, stavak, točka itd.)	Usklađenost odredbe (nacrta) prijedloga propisa s odredbom propisa EU/pravnog akta VE (usklađeno, djelomično usklađeno, neusklađeno)	Razlozi za djelomičnu usklađenost ili neusklađenost	Predviđeni datum za postizanje potpune usklađenosti
Direktiva 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu	Konačni prijedlog Zakona o uslugama			
<p>Članak 1. Predmet</p> <p>1. Ova Direktiva određuje opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga uz istovremeno održavanje visokog stupnja kvalitete tih usluga.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, rezerviranih za javna ili privatna tijela, niti na privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne bavi ukidanjem</p>	<p>Članak 1.</p> <p>(1) Ovim se Zakonom uređuje pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske, uz osiguravanje visokog stupnja sigurnosti i kvalitete tih usluga, sukladno Direktivi 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. godine o uslugama na unutarnjem tržištu.</p> <p>(2) Ovim se Zakonom uređuje način donošenja provedbenih propisa kojima nadležni ministri i ravnatelji državnih upravnih</p>	Usklađeno.		

<p>monopola u području pružanja usluga niti potporama koje dodjeljuju države članice, a koje su obuhvaćene propisima Zajednice o tržišnom natjecanju.</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na slobodu država članica da, u skladu s pravom Zajednice, same definiraju usluge koje smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine na koji se one organiziraju i financiraju, sukladno propisima o državnoj potpori, te specifične obveze kojima podliježu.</p> <p>4. Ova Direktiva ne utječe na mjere koje se, u skladu s pravom Zajednice, poduzimaju na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini radi zaštite ili promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija.</p> <p>5. Ova Direktiva ne utječe na propise iz kaznenog prava država članica. Države članice, međutim, ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga primjenom odredbi kaznenog zakona koje izričito uređuju ili utječu na pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti izbjegavajući propise predviđene u ovoj Direktivi.</p> <p>6. Ova Direktiva ne utječe na zakon o radu, to jest bilo koju zakonsku ili ugovornu odredbu koja se odnosi na uvjete zapošljavanja, radne uvjete,</p>	<p>organizacija (u daljnjemu tekstu: čelnici središnjih tijela državne uprave), na temelju ovoga Zakona podrobnije uređuju pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga.</p> <p>(3) Ovim se Zakonom uređuje i nadzor nad primjenom prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga.</p> <p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p>(1) Ovaj se Zakon primjenjuje na usluge koje pružaju pružatelji usluga s pravom na poslovni nastan na teritoriju Republike Hrvatske ili u državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru (u daljnjem tekstu: državi ugovornici EGP-a).</p> <p>(2) U smislu ovoga Zakona usluge koje pružaju pružatelji usluga s pravom na poslovni nastan nisu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liberalizacija usluga od općeg gospodarskog interesa rezerviranih za javna ili privatna tijela; 2) privatizacija javnih tijela koja pružaju usluge; 3) ukidanje monopola u području pružanja usluga; 4) potpore koje dodjeljuju države ugovornice EGP-a, a koje su 	<p>Usklađeno.</p>		
---	---	-------------------	--	--

<p>uključujući zdravstvene i sigurnosne standarde na radnome mjestu te odnos između poslodavaca i zaposlenika, koju države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koje je usklađeno s pravom Zajednice. Isto tako, ova Direktiva ne utječe na zakone država članica o socijalnoj sigurnosti.</p> <p>7. Ova Direktiva ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava koja su priznata u državama članicama i zakonodavstvu Zajednice. Ona, također, ne utječe na pravo na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora te na industrijsku akciju u skladu s nacionalnim zakonima i praksama, usklađenima sa zakonodavstvom Zajednice.</p>	<p>obuhvaćene propisima Europske unije (u daljnjem tekstu: EU) o tržišnom natjecanju;</p> <p>5) slobodno definiranje usluga koje se smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine njihove organizacije i financiranja sukladno propisima o državnoj potpori te specifične obveze kojima podliježu;</p> <p>6) ostvarivanje temeljnih prava, prava na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora;</p> <p>7) propisi iz radnog prava, uključujući propise o zaštiti zdravlja i sigurnosti na radu;</p> <p>8) propisi o socijalnoj sigurnosti (uključujući obvezno zdravstveno i mirovinsko osiguranje);</p> <p>9) propisi iz kaznenog prava;</p> <p>10) propisi radi zaštite i promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija;</p> <p>11) područje oporezivanja.</p>			
<p>Članak 2. Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge koje dostavljaju pružatelji s poslovnim nastanom u državi članici.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće djelatnosti:</p>	<p>Članak 2.</p> <p>(3) Ovaj se Zakon ne primjenjuje na sljedeće usluge:</p> <p>1) ne-gospodarske usluge od općeg interesa;</p> <p>2) financijske usluge;</p> <p>3) elektroničke komunikacijske</p>	Usklađeno.		

<p>(a) ne-gospodarske usluge od općeg interesa;</p> <p>(b) financijske usluge, kao što je bankarstvo, kreditiranje, osiguranje i reosiguranje, profesionalne ili osobne mirovine, vrijednosni papiri, investicijski fondovi, plaćanja i investicijska savjetovanja, uključujući usluge navedene u Prilogu I. Direktive 2006/48/EZ;</p> <p>(c) elektroničke komunikacijske usluge i mreže te povezane resurse i usluge, vezano uz pitanja obuhvaćena Direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ, 2002/22/EZ i 2002/58/EZ;</p> <p>(d) usluge na području prijevoza, uključujući lučke službe, koje ulaze u područje primjene Naslova V. Ugovora;</p> <p>(e) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;</p> <p>(f) zdravstvene usluge bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira na to jesu li javne ili privatne;</p> <p>(g) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje;</p> <p>(h) kockanje koje uključuje stavljanje novčanog pologa u igrama na sreću, uključujući lutriju, kockanje u kasinima</p>	<p>mreže i usluge te elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i povezanu opremu, koje su uređene posebnim propisima iz područja elektroničkih komunikacija;</p> <p>4) usluge na području prijevoza, uključujući gradski prijevoz, taksi službu, prijevoz vozilom hitne medicinske pomoći, prijevoz vozilom za sanitetski prijevoz i lučke službe, koje ulaze u područje primjene Naslova V. Ugovora o funkcioniranju EU;</p> <p>5) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;</p> <p>6) djelatnosti zdravstvenih usluga bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, privatna praksa ili trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira jesu li javne ili privatne. Ova iznimka obuhvaća zdravstvenu zaštitu i ljekarničke usluge koje zdravstveni djelatnici pružaju pacijentima kako bi ocijenili, zadržali ili poboljšali njihovo zdravstveno stanje;</p> <p>7) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez</p>			
--	---	--	--	--

<p>i klađenje;</p> <p>(i) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti, kako je određeno u članku 45. Ugovora;</p> <p>(j) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu ili privremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlašteni pružatelji ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve;</p> <p>(k) usluge privatnog osiguranja;</p> <p>(l) usluge javnih bilježnika i ovrhovoditelja, koji su imenovani službenim vladinim aktom.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na područje oporezivanja.</p>	<p>obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje;</p> <p>8) igre na sreću koje uključuju lutrijske igre, igre u kasinima, kladioničarske igre i igre na sreću na automatima;</p> <p>9) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti;</p> <p>10) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu, privremenu ili povremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlašteni pružatelji usluga ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve;</p> <p>11) usluge privatne zaštite;</p> <p>12) usluge javnih bilježnika i javnih ovršitelja, koje imenuje rješenjem čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za pravosuđe.</p>			
<p style="text-align: center;">Članak 3.</p> <p style="text-align: center;">Veza s drugim odredbama iz zakonodavstva Zajednice</p> <p>1. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Zajednice koji uređuje posebne aspekte pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili</p>	<p style="text-align: center;">Članak 3.</p> <p>(1) Posebni propisi koji propisuju uvjete ostvarenja prava na poslovni nastan ili slobodu pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske usklađuju se s odredbama ovoga Zakona.</p> <p>(2) Propisima iz članka 1. stavka</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>za specifične struke, prednost ima odredba drugog akta Zajednice koja se primjenjuje na te specifične sektore ili struke. To uključuje:</p> <p>(a) Direktivu 96/71/EZ;</p> <p>(b) Uredbu (EEZ-a) br. 1408/71;</p> <p>(c) Direktivu Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih zakona i drugih propisa država članica o izvođenju djelatnosti televizijskog emitiranja¹;</p> <p>(d) Direktivu 2005/36/EZ.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na propise međunarodnog privatnog prava, a posebno na one koji se primjenjuju u pogledu ugovornih ili van-ugovornih obveza, uključujući one koji jamče zaštitu potrošača, osiguranu propisima o zaštiti potrošača u zakonima na snazi u njihovoj državi članici.</p> <p>3. Države članice primjenjuju odredbe iz ove Direktive u skladu s propisima Ugovora o pravu poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga.</p>	<p>2. ovoga Zakona propisuje se i drugo što je odlučno za uređivanje područja na koje se propis odnosi. Čelnici središnjih tijela državne uprave u skladu sa svojim nadležnostima i djelokrugom rada donose provedbene propise koji prenose usklađeno zakonodavstvo EU.</p> <p>(3) U slučaju kad su odredbe ovoga Zakona u suprotnosti s odredbama posebnog propisa koji uređuje uvjete za poslovni nastan ili slobodno pružanje usluga u specifičnim sektorima ili za specifične struke, primjenjuju se odredbe posebnog propisa, uključujući propise o radu izaslanih radnika, propise o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, propise o izvođenju djelatnosti televizijskog emitiranja i propise o reguliranim profesijama.</p> <p>(4) Kod donošenja propisa iz stavka 1. ovoga članka uzimaju se u obzir međunarodna načela i preuzete obveze iz međunarodnih ugovora radi sprječavanja nepotrebnih zapreka u ostvarivanju prava na poslovni nastan i slobode</p>			
--	--	--	--	--

¹ SL L 298, 17.10.1989., str. 23. Direktiva kako se izmjenjuje i dopunjuje Direktivom 97/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća (SL L 202, 30.7.1997., str. 60.).

	pružanja usluga.			
<p>Članak 4. Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1) “usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se obično obavlja za naknadu, kako je spomenuto u članku 50. Ugovora;</p> <p>2) “pružatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja nudi ili pruža uslugu;</p> <p>3) “primatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili koja koristi prava dodijeljena aktima Zajednice, ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;</p> <p>4) “država članica poslovnog nastana” je država članica na čijem teritoriju pružatelj dotične usluge ima poslovni nastan;</p> <p>5) “poslovni nastan” označava stvarno izvođenje gospodarske djelatnosti, kako je navedeno u članku 43. Ugovora, od strane pružatelja usluga u neodređenom</p>	<p>Članak 4.</p> <p>U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>1) “usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se uobičajeno obavlja za naknadu, ukoliko nije obuhvaćena pravnim propisima vezanim uz slobodu kretanja roba, kapitala i osoba;</p> <p>2) “pružatelj usluge” je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a, koja nudi ili pruža uslugu;</p> <p>3) “primatelj usluge” je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;</p> <p>4) “država sjedišta” je Republika Hrvatska ili država ugovornica EGP-a na čijem teritoriju pružatelj dotične usluge ostvaruje pravo na</p>	Usklađeno.		

<p>vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;</p> <p>6) “sustav ovlašćivanja” je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj mora slijediti kako bi od nadležnog tijela dobio službenu ili implicitnu odluku o pristupu ili izvođenju uslužne djelatnosti;</p> <p>7) “zahtjev” je svaka obveza, zabrana, uvjet ili ograničenje koje je predviđeno zakonom, ili drugim propisima država članica ili koje proizlazi iz sudske prakse, upravne prakse, propisa profesionalnih tijela ili kolektivnih pravila strukovnih udruženja ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri izvođenju svoje pravne nezavisnosti; propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera, se kao takvi ne smatraju zahtjevima u smislu ove Direktive;</p> <p>8) “prevladavajući razlozi od društvenog interesa” su razlozi koji su kao takvi priznati u sudskoj praksi Suda Europske unije, a uključuju sljedeće razloge: javni red, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne</p>	<p>poslovni nastan;</p> <p>5) “sjedište” označava stvarno obavljanje gospodarske djelatnosti od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;</p> <p>6) “sustav ishoda odobrenja” je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj usluge mora slijediti kako bi od nadležnog tijela dobio službenu odluku o pristupu ili obavljanju uslužne djelatnosti, uključujući postupke registracije trgovačkih društava, obrta i ustanova;</p> <p>7) “uvjet” je svaka obveza, zabrana ili ograničenje koje je predviđeno zakonom, ili drugim propisima Republike Hrvatske ili država ugovornica EGP-a ili koje proizlazi iz sudske ili upravne prakse, propisa profesionalnih strukovnih tijela, komora, udruga ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri obavljanju svoje pravne nezavisnosti. U smislu ovoga Zakona propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih</p>			
--	---	--	--	--

<p>transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;</p> <p>9) “nadležno tijelo” je svako tijelo ili ustanova koja nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u državi članici, a posebno uključuje upravne organe, uključujući sudove kao takve, profesionalna tijela i strukovne udruge ili druge profesionalne organizacije koje u okviru svoje pravne autonomije kolektivno uređuju pristup ili izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>10) “država članica u kojoj se pruža usluga” je država članica u kojoj pružatelj s poslovnim nastanom u drugoj državi članici pruža uslugu;</p> <p>11) “regulirana struka” je profesionalna aktivnost ili skupina profesionalnih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. točke (a) Direktive 2005/36/EZ;</p> <p>12) “poslovna komunikacija” označava svaku vrstu komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili imidža poduzeća, organizacije ili osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke.</p>	<p>partnera se kao takvi ne smatraju uvjetima;</p> <p>8) “prevladavajuće kategorije javnog interesa” su kategorije koje su kao takve priznate u sudskoj praksi Europskog suda, a uključuju sljedeće kategorije: javni poredak, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;</p> <p>9) “nadležno tijelo” je svako tijelo koje sukladno svom djelokrugu rada i ovlastima nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u Republici Hrvatskoj;</p> <p>10) “regulirana profesija” je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju</p>			
--	--	--	--	--

<p>Sljedeće aktivnosti same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije:</p> <p>(a) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti poduzeća, organizacija ili osoba, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte;</p> <p>(b) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili imidžom poduzeća, organizacije ili osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade.</p>	<p>zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom;</p> <p>11) “poslovna komunikacija” označava svaku vrstu komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili ugleda pravne ili fizičke osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Aktivnosti koje same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije:</p> <p>1) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti pravne ili fizičke osobe, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte;</p> <p>2) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili ugledom pravne ili fizičke osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade;</p>			
---	---	--	--	--

	<p>12) "IMI sustav" (Internal Market Information System) je informacijski sustav unutarnjeg tržišta namijenjen za razmjenu informacija između administracija država ugovornica EGP-a;</p> <p>13) „države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru“ su države članice Europske unije, te Island, Lihtenštajn i Norveška;</p> <p>14) „multidisciplinarne djelatnosti“ su zajedničko ili partnersko obavljanje različitih uslužnih djelatnosti dvaju ili više pružatelja usluga;</p> <p>15) „usluga od općeg gospodarskog interesa“ je usluga kojom se izvršava posebna zadaća u društvenom interesu propisana posebnim propisom u kojem je precizno navedena priroda posebne zadaće.</p>			
<p>Članak 5. Pojednostavljenje postupaka 1. Države članice ispituju postupke i formalnosti koje se koriste za pristup uslužnoj djelatnosti i njeno izvođenje. Ako postupci i formalnosti, ispitani sukladno ovome stavku, nisu dovoljno jednostavni, države članice ih</p>	<p>Članak 5. (1) Nadležno upravno tijelo dužno je postupati u postupcima ostvarenja prava na slobodu poslovnog nastana shodno načelima: - zakonitosti; - razmjernosti u zaštiti prava</p>	Usklađeno.		

<p>pojednostavljaju.</p> <p>2. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija može uvesti usklađene obrasce na razini Zajednice. Oni će biti jednakovrijedni potvrdama, atestima ili drugoj zatraženoj dokumentaciji pružatelja.</p> <p>3. Ako države članice zahtijevaju od pružatelja ili primatelja da dostave potvrdu, atest ili neki drugi dokument koji dokazuje da je zahtjev ispunjen, one prihvaćaju svaki dokument iz druge države članice koji služi jednakoj svrsi ili iz kojeg je jasno da je dotični zahtjev ispunjen. Ne smiju zahtijevati da se dokument iz druge države članice dostavi u originalnom obliku ili kao ovjerena kopija ili prijevod, osim u slučajevima predviđenim u drugim aktima Zajednice ili ako je takav zahtjev opravdan prevladavajućim razlogom od društvenog interesa, koji uključuje javni red i sigurnost.</p> <p>Prvi podstavak ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika.</p> <p>4. Stavak 3. se ne primjenjuje na dokumente koji su navedeni u članku 7. stavku 2. i članku 50. Direktive 2005/36/EZ, članku 45. stavku 3., člancima 46., 49. i 50. Direktive</p>	<p>stranaka i javnog interesa;</p> <ul style="list-style-type: none"> - pomoći stranci; - učinkovitosti i ekonomičnosti. <p>(2) Upravno postupanje u smislu ovoga članka odnosi se na sve pružatelje usluga iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.</p>			
---	--	--	--	--

<p>2004/18/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za dodjelu ugovora o javnim radovima, javnoj nabavi i javnim uslugama², članku 3. stavku 2. Direktive 98/5/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o omogućavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija za bavljenje odvjetništvom³, Prvoj direktivi Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mjera, s ciljem zaštite interesa članova i trećih osoba, koje države članice zahtijevaju od društava u smislu drugog stavka članka 58. Ugovora, kako bi se spomenute zaštitne mjere izjednačile u cijeloj Zajednici⁴, te Jedanaestoj direktivi Vijeća 89/666/EEZ od 21. prosinca 1989. o zahtjevima za otkrivanje podružnica koje u državi članici otvaraju određene vrste društava, koje podliježu zakonima druge države⁵.</p>				
<p>Članak 6.</p>	<p>Članak 6.</p>	<p>Usklađeno.</p>		

² SL L 134, 30.4.2004., str. 114. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EZ-a) br. 2083/2005 (SL L 333, 20.12.2005., str. 28.).

³ SL L 77, 14.3.1998., str. 36. Direktiva kako se izmjenjuje i dopunjuje Pristupnim aktom iz 2003.

⁴ SL L 65, 14.3.1968., str. 8. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 2003/58/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća (SL L 221, 4.9.2003., str. 13.).

⁵ SL L 395, 30.12.1989., str. 36.

<p>Jedinstvene kontaktne točke</p> <p>1. Države članice osiguravaju da na jedinstvenim kontaktnim točkama pružatelji usluga mogu obaviti sljedeće postupke i formalnosti:</p> <p>(a) sve postupke i formalnosti koji su potrebni za pristup njihovim uslužnim djelatnostima, a posebno sve izjave, prijave ili zahtjeve potrebne za dobivanje ovlaštenja nadležnih tijela, uključujući zahtjev za upis u registar, popis ili bazu podataka ili za registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja;</p> <p>(b) sve zahtjeve za ovlaštenje, potrebne za izvođenje uslužnih djelatnosti.</p> <p>2. Uspostava jedinstvenih kontaktnih točaka ne dovodi u pitanje raspodjelu funkcija i ovlasti između tijela u okviru nacionalnih sustava.</p>	<p>(1) Elektronička jedinstvena kontaktna točka (u daljnjem tekstu: jedinstvena kontaktna točka) u Republici Hrvatskoj je Hrvatska gospodarska komora.</p> <p>(2) Jedinstvena kontaktna točka dužna je pružati pomoć zainteresiranim osobama da mogu obaviti sve postupke i ispuniti sve uvjete za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti.</p> <p>(3) Postupci i uvjeti za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka moraju biti jasni i jednoznačni, nedvosmisleni, lako dostupni na daljinu i putem elektroničkih sredstava i redovito ažurirani.</p> <p>(4) Nadležno tijelo dužno je osigurati da putem jedinstvene kontaktne točke pružatelji usluga mogu obaviti sve radnje u svrhu provedbe postupka kao i radnje u svrhu ispunjenja uvjeta potrebnih za pristup uslužnim djelatnostima koje žele obavljati i dobiti odgovarajuće obrasce i dokumentaciju za dobivanje ovlaštenja potrebnih za obavljanje uslužnih djelatnosti.</p> <p>(5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne odnose se na pregled prostorija u</p>			
--	--	--	--	--

	kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.			
<p style="text-align: center;">Članak 7. Pravo na informacije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da preko jedinstvenih kontaktnih točaka pružatelji i primatelji mogu lako doći do sljedećih informacija:</p> <p>(a) zahtjeva koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom teritoriju, a posebno u vezi s postupcima i formalnostima koji se moraju obaviti za pristup i izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>(b) kontaktnih podataka putem kojih se mogu izravno kontaktirati nadležna tijela, uključujući pojedinosti o tijelima koja su odgovorna za pitanja u vezi s izvođenjem uslužnih aktivnosti;</p> <p>(c) informacija o načinima i uvjetima pristupa javnim registrima i bazama podataka o pružateljima i uslugama;</p> <p>(d) izvanrednih pravnih lijekova koji su obično dostupni u slučaju spora između nadležnih tijela i pružatelja ili primatelja, između pružatelja i primatelja ili između pružatelja;</p>	<p style="text-align: center;">Članak 6.</p> <p>(1) Elektronička jedinstvena kontaktna točka (u daljnjem tekstu: jedinstvena kontaktna točka) u Republici Hrvatskoj je Hrvatska gospodarska komora.</p> <p>(2) Jedinstvena kontaktna točka dužna je pružati pomoć zainteresiranim osobama da mogu obaviti sve postupke i ispuniti sve uvjete za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti.</p> <p>(3) Postupci i uvjeti za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka moraju biti jasni i jednoznačni, nedvosmisleni, lako dostupni na daljinu i putem elektroničkih sredstava i redovito ažurirani.</p> <p>(4) Nadležno tijelo dužno je osigurati da putem jedinstvene kontaktne točke pružatelji usluga mogu obaviti sve radnje u svrhu provedbe postupka kao i radnje u svrhu ispunjenja uvjeta potrebnih</p>	Usklađeno.		

<p>(e) kontaktnih podataka udruženja ili organizacija, pored nadležnih tijela, od kojih pružatelji ili primatelji mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pružatelji i primatelji usluga mogu, na vlastiti zahtjev, od nadležnih tijela dobiti pomoć koja se sastoji od informacija o načinu na koji se zahtjevi iz stavka 1. točke (a) obično tumače i primjenjuju. Takav savjet, po potrebi, uključuje jednostavne postupne upute. Informacije se dostavljaju koristeći jednostavni i razumljivi jezik.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da su informacije i pomoć iz stavaka 1. i 2. jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu i putem elektroničkih sredstava te da se redovito ažuriraju.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da jedinstvene kontaktne točke i nadležna tijela što brže odgovore na svaki zahtjev za informacijom ili pomoći iz stavaka 1. i 2. te da u slučaju nepravilnog ili neutemeljenog zahtjeva o tome odmah obavijeste podnositelja zahtjeva.</p> <p>5. Države članice i Komisija poduzimaju prateće mjere kako bi potakle jedinstvene kontaktne točke da informacije predviđene u ovome članku pružaju i na drugim jezicima Zajednice.</p>	<p>za pristup uslužnim djelatnostima koje žele obavljati i dobiti odgovarajuće obrasce i dokumentaciju za dobivanje ovlaštenja potrebnih za obavljanje uslužnih djelatnosti.</p> <p>(5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne odnose se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.</p>			
--	---	--	--	--

<p>To ne utječe na zakone država članica o uporabi jezika.</p> <p>6. Obveza nadležnih tijela da pomažu pružateljima i primateljima usluga ne podrazumijeva pružanje pravnog savjeta u pojedinačnim slučajevima, nego se odnosi isključivo na opće informacije o načinu na koji se zahtjevi obično tumače i primjenjuju.</p>				
<p style="text-align: center;">Članak 8.</p> <p style="text-align: center;">Postupci elektroničkim putem</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se svi postupci i formalnosti vezani uz pristup i izvođenje uslužne djelatnosti mogu lako ispuniti na daljinu i elektroničkim putem preko pripadajuće jedinstvene kontaktne točke i pri odgovarajućem nadležnom tijelu.</p> <p>2. Stavak 1. se ne odnosi na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja detaljne propise za provođenje stavka 1. iz ovoga članka radi lakše interoperabilnosti informatičkih sustava i korištenja elektroničkih postupaka</p>	<p style="text-align: center;">Članak 6.</p> <p>(1) Elektronička jedinstvena kontaktna točka (u daljnjem tekstu: jedinstvena kontaktna točka) u Republici Hrvatskoj je Hrvatska gospodarska komora.</p> <p>(2) Jedinstvena kontaktna točka dužna je pružati pomoć zainteresiranim osobama da mogu obaviti sve postupke i ispuniti sve uvjete za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti.</p> <p>(3) Postupci i uvjeti za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka moraju biti jasni i jednoznačni, nedvosmisleni, lako dostupni na daljinu i putem elektroničkih sredstava i redovito ažurirani.</p> <p>(4) Nadležno tijelo dužno je osigurati da putem jedinstvene kontaktne točke pružatelji usluga</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>između država članica uzimajući u obzir zajedničke norme na razini Zajednice.</p>	<p>mogu obaviti sve radnje u svrhu provedbe postupka kao i radnje u svrhu ispunjenja uvjeta potrebnih za pristup uslužnim djelatnostima koje žele obavljati i dobiti odgovarajuće obrasce i dokumentaciju za dobivanje ovlaštenja potrebnih za obavljanje uslužnih djelatnosti.</p> <p>(5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne odnose se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.</p>			
<p>Članak 9. Sustavi ovlašćivanja</p> <p>1. Pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti ne podliježe sustavu ovlašćivanja, osim ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) sustav ovlašćivanja nije diskriminirajući u odnosu na dotičnog pružatelja;</p> <p>(b) potreba za sustavom ovlašćivanja opravdava se prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) postavljeni cilj ne može se ostvariti manje strožim mjerama, a osobito zato</p>	<p>Članak 7.</p> <p>(1) Sloboda prava na poslovni nastan pružatelja usluga ne može biti ograničena posebnim propisom, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.</p> <p>(2) U smislu ovoga Zakona ne smatra se ograničenjem ispitni postupak ishodenja odobrenja u slučajevima:</p> <p>1) ako sustav ishodenja odobrenja nije diskriminirajući u odnosu na pružatelja usluge s obzirom na državljanstvo te</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>što provođenje naknadne inspekcije ne bi bilo stvarno učinkovito jer je prekasno.</p> <p>2. U izvješću iz članka 39. stavka 1. države članice navode i obrazlažu svoje sustave ovlašćivanja pokazujući njihovu usklađenost sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Ovaj se odjeljak ne odnosi na one aspekte sustava ovlašćivanja koje izravno ili neizravno uređuju drugi akti Zajednice.</p>	<p>prebivalište ili boravište;</p> <p>2) ako je sustav ishoda odobrenja opravdan prevladavajućom kategorijom javnog interesa;</p> <p>3) ako je sustav ishoda odobrenja razmjernan u zaštiti prava stranaka i javnog interesa.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Uvjeti za dodjelu ovlaštenja</p> <p>1. Sustavi ovlašćivanja temelje se na kriterijima koji sprječavaju nadležna tijela da samovoljno izvršavaju svoje ovlasti ocjenjivanja.</p> <p>2. Kriteriji iz stavka 1. su:</p> <p>(a) nediskriminirajući;</p> <p>(b) opravdani prevladavajućim razlogom vezanim uz društveni interes;</p> <p>(c) razmjerni odgovarajućem cilju od društvenog interesa;</p> <p>(d) jasni i nedvoznačni;</p> <p>(e) objektivni;</p> <p>(f) prethodno objavljeni;</p> <p>(g) transparentni i dostupni.</p> <p>3. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja za novi poslovni nastan ne smiju udvostručiti zahtjeve i kontrole koje su istovrijedne</p>	<p>Članak 8.</p> <p>Sustavi ishoda odobrenja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona moraju zadovoljavati kriterije:</p> <p>1) zabrane diskriminacije;</p> <p>2) opravdane prevladavajućim kategorijama javnog interesa;</p> <p>3) razmjernosti;</p> <p>4) jasnoće i jednoznačnosti, nedvosmislenosti;</p> <p>5) objektivnosti;</p> <p>6) prethodnog objavljivanja;</p> <p>7) transparentnosti i dostupnosti.</p> <p>Članak 9.</p> <p>(1) U ispitnom postupku davanja odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan ne smije se od pružatelja usluge zahtijevati</p>	<p>Usklađeno.</p> <p>Usklađeno.</p>		

<p>ili bitno usporedive s obzirom na njihovu svrhu te kojima je pružatelj već bio podvrgnut u drugoj ili istoj državi članici. Kontaktne točke iz članka 28. stavka 1. i pružatelj usluge pomažu nadležnome tijelu dostavljajući sve potrebne informacije u vezi s tim zahtjevima.</p> <p>4. Ovo ovlaštenje pružatelju dopušta pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na cijelom državnom teritoriju, uključujući osnivanje agencija, društva kćeri, podružnica ili ureda, osim ako novo ovlaštenje za svaki poslovni nastan ili ograničenje ovlaštenja na određeni dio državnog teritorija nije opravdano prevladavajućim razlogom koji se odnosi na društveni interes.</p> <p>5. Ovlaštenje se izdaje čim se odgovarajućim ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti za ovlašćivanje.</p> <p>6. Osim u slučaju dodjele ovlaštenja, svaka odluka nadležnih tijela, uključujući odbijanje ili ukidanje ovlaštenja, mora se u cijelosti obrazložiti i može biti predmet spora pred sudom ili drugim organima za pritužbe.</p> <p>7. Ovaj članak ne dovodi u pitanje raspodjelu nadležnosti, na lokalnoj ili regionalnoj razini, tijela država članica za dodjelu ovlaštenja.</p>	<p>ponovno ispunjenje uvjeta koji su istovrijedni ili po vrsti i svrsi usporedivi uvjetima koji su već ispunjeni u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi ugovornici EGP-a.</p> <p>(2) Temeljem dobivenog odobrenja, pružatelj usluge može izvoditi uslužnu djelatnost na cijelom teritoriju Republike Hrvatske, uključujući osnivanje agencija, društva kćeri, podružnica ili ureda, izuzev ako novo odobrenje za ostvarenje prava na poslovni nastan ili ograničenje odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan za određeni dio državnog teritorija nije opravdano prevladavajućom kategorijom javnog interesa.</p> <p>(3) Nadležno tijelo usvaja zahtjev nakon što se na propisani način ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti propisani za obavljanje uslužne djelatnosti.</p> <p>(4) Izuzev u slučaju usvajanja zahtjeva, svako rješenje nadležnog tijela, uključujući odbijanje zahtjeva ili ukidanje odobrenja ukoliko više nisu ispunjeni potrebni uvjeti, mora biti u cijelosti obrazloženo i može biti predmet žalbe ili spora pred sudom ili</p>			
---	---	--	--	--

	drugim nadležnim tijelom.			
<p align="center">Članak 11. Trajanje ovlaštenja</p> <p>1. Ovlaštenje koje se dodjeljuje pružatelju ne smije biti vremenski ograničeno, osim ako:</p> <p>(a) se ovlaštenje automatski produljuje ili ako podliježe isključivo trajnom ispunjavanju zahtjeva;</p> <p>(b) je broj raspoloživih ovlaštenja ograničen zbog prevladavajućeg razloga od društvenog interesa;</p> <p>ili</p> <p>(c) ako se vremensko ograničenje ovlaštenja može opravdati prevladavajućim razlogom od društvenog interesa.</p> <p>2. Stavak 1. se ne odnosi na najdulje razdoblje u kojem pružatelj mora stvarno započeti svoju djelatnost nakon što dobije ovlaštenje.</p> <p>3. Države članice zahtijevaju od pružatelja da pripadajuću kontaktnu točku iz članka 6. obavijesti o sljedećim promjenama:</p> <p>(a) osnivanju društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ovlašćivanja;</p> <p>(b) promjeni njegova položaja, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za dobivanje ovlaštenja.</p>	<p align="center">Članak 10.</p> <p>(1) Usvojen zahtjev pružatelja usluge ne smije biti vremenski ograničen, izuzev u slučaju:</p> <p>1) ako rok važenja odobrenja ovisi o trajnom ispunjavanju i kontroli propisanih uvjeta;</p> <p>2) ako je broj raspoloživih odobrenja ograničen zbog prevladavajuće kategorije javnog interesa;</p> <p>3) ako se vremensko ograničenje odobrenja može opravdati prevladavajućom kategorijom javnog interesa.</p> <p>(2) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj usluge mora stvarno započeti svoju djelatnost po ishodu odobrenja sukladno primijenjenim propisima.</p> <p>(3) Pružatelj usluge je dužan obavijestiti jedinstvenu kontaktnu točku iz članka 6. ovoga Zakona u slučaju:</p> <p>1) osnivanja društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ishoda odobrenja;</p> <p>2) promjene pravnog položaja,</p>	Usklađeno.		

<p>4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da opozovu ovlaštenja, ukoliko više nisu ispunjeni potrebni uvjeti.</p>	<p>zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za prihvaćanje zahtjeva.</p>			
<p style="text-align: center;">Članak 12.</p> <p style="text-align: center;">Odabir između više kandidata</p> <p>1. Ako je broj raspoloživih ovlaštenja za danu djelatnost ograničen zbog oskudice prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti, države članice primjenjuju takav postupak odabira potencijalnih kandidata koji u potpunosti jamči nepristranost i transparentnost, što posebice uključuje prikladnu obavijest o pokretanju, provođenju i dovršenju postupka.</p> <p>2. U slučajevima iz stavka 1. ovlaštenje mora imati odgovarajuće vremensko ograničenje i ne smije biti predmet automatskog produljenja, a pružatelju kojem je upravo isteklo ovlaštenje ili bilo kojoj drugoj osobi koja je posebno povezana s tim pružateljem, ne smije davati nikakvu prednost.</p> <p>3. Sukladno stavku 1. te člancima 9. i 10., prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, države članice uzimaju u obzir javno zdravlje, ciljeve socijalne politike, zdravlje i sigurnost zaposlenika i samostalno zaposlenih osoba, zaštitu okoliša,</p>	<p style="text-align: center;">Članak 11.</p> <p>(1) Broj raspoloživih odobrenja može se ograničiti zbog nedostatnih prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti. U tom će slučaju nadležno tijelo postupak odabira provesti na temelju javno objavljene obavijesti i javno objavljenih kriterija za odabir kojima je osigurana nepristranost i transparentnost postupka odabira.</p> <p>(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odobrenje se izdaje za odgovarajuće vremensko razdoblje i neće se automatski produljivati. Prilikom odabira kandidata nitko od kandidata ne smije biti u povlaštenom položaju u odnosu na ostale kandidate koji sudjeluju u postupku odabira.</p> <p>(3) Sukladno stavku 1. ovoga članka, te člancima 7., 8. i 9. ovoga Zakona, prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, uzet će se u obzir prevladavajuće kategorije javnog interesa.</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>očuvanje kulturne baštine i druge prevladavajuće razloge vezane uz društveni interes, u skladu s pravom Zajednice.</p>				
<p>Članak 13. Postupci ovlašćivanja</p> <p>1. Postupci i formalnosti ovlašćivanja moraju biti jasni i unaprijed objavljeni, a podnositeljima zahtjeva moraju zajamčiti objektivno i nepristrano rješavanje njihovih zahtjeva.</p> <p>2. Postupci i formalnosti ovlašćivanja ne smiju imati učinak odvracanja i ne smiju nepotrebno komplicirati ili odlagati dostavu usluge. Moraju biti lako dostupni, a svi troškovi koje podnositelji zahtjeva snose tijekom postupka, moraju biti razumni i razmjerni troškovima dotičnog postupka ovlašćivanja koje ne smiju premašiti.</p> <p>3. Postupci i formalnosti ovlašćivanja podnositeljima zahtjeva jamče da će njihovi zahtjevi biti obrađeni što je prije moguće i, u svakome slučaju, u unaprijed određenom i objavljenom, razumnom roku. Taj rok započinje u trenutku kada se dostavi sva dokumentacija. Nadležno tijelo može jedanput produljiti spomenuti rok za određeno vremensko razdoblje, ako to</p>	<p>Članak 12.</p> <p>(1) Zahtjev za ishodenje odobrenja može se podnijeti jedinstvenoj kontaktnoj točki ili neposredno nadležnom tijelu.</p> <p>(2) Jedinstvena kontaktna točka dužna je bez odgode, a najkasnije sljedeći radni dan dostaviti nadležnom tijelu zaprimljeni zahtjev.</p> <p>(3) Nadležno tijelo je dužno o urednom zahtjevu odlučiti rješenjem u zakonskom roku od 30 dana. Rok počinje teći od dana dostave urednog zahtjeva nadležnom tijelu.</p> <p>(4) Nadležno tijelo može upravnim postupovnim aktom produljiti propisani rok za odlučivanje iz stavka 3. ovoga članka, ako to opravdava složenost predmeta, najviše jedanput i to za isto vremensko razdoblje.</p> <p>(5) Ukoliko nadležno tijelo u roku propisanim stavkom 3. ili 4. ovoga članka ne donese rješenje, zahtjev se smatra usvojenim. Radi zaštite</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>opravdava složenost predmeta. Produljenje i trajanje tog roka treba se propisno obrazložiti i dojaviti podnositelju zahtjeva prije isteka prvotnog roka.</p> <p>4. Ako se u određenom vremenskom roku, koji može biti produljen u skladu sa stavkom 3., ne dobije odgovor, ovlaštenje se smatra izdanim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano prevladavajućim razlozima od društvenog interesa, uključujući zakoniti interes trećih strana.</p> <p>5. Za sve se zahtjeve u najkraćem roku potvrđuje prijem. U takvoj se potvrdi navodi sljedeće:</p> <p>(a) rok naveden u stavku 3.;</p> <p>(b) izvanredni pravni lijekovi na raspolaganju;</p> <p>(c) ako je potrebno, izjava da se u nedostatku odgovora u navedenom roku ovlaštenje smatra izdanim.</p> <p>6. U slučaju nepotpunog zahtjeva podnositelja se što prije obavještava da dostavi dodatnu dokumentaciju kao i o mogućim posljedicama na trajanje roka spomenutog u stavku 3.</p> <p>7. Ako se zahtjev odbaci zbog neusklađenosti sa zahtijevanim postupcima ili formalnostima, podnositelja se što prije obavještava o</p>	<p>javnih interesa posebnim propisima mogu se propisati iznimke od ovoga pravila.</p> <p>(6) Posebnim propisom može se odrediti rok duži od roka iz stavka 3. ovoga članka ukoliko to zahtijeva sustav ishoda odobrenja za određene specifične uslužne djelatnosti.</p> <p>(7) Doneseno rješenje o zahtjevu nadležno tijelo dostavlja podnositelju zahtjeva, neovisno o tome da li je zahtjev podnesen jedinstvenoj kontaktnoj točki ili neposredno nadležnom tijelu.</p> <p style="text-align: center;">Članak 13.</p> <p>Jedinstvena kontaktna točka je dužna, bez odgode, podnositelja zahtjeva pisanim putem obavijestiti o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prijemu zahtjeva; 2) roku u kojem je nadležno tijelo dužno odlučiti o urednom zahtjevu; 3) pravnim lijekovima; 4) činjenicama da se nedonošenjem odluke nadležnog tijela u propisanom roku zahtjev smatra usvojenim, odnosno da se ne smatra usvojenim ukoliko su posebnim propisima propisane 	<p>Usklađeno.</p>		
---	--	-------------------	--	--

takvom odbacivanju.	iznimke sukladno članku 12. stavku 5. ovoga Zakona.			
<p style="text-align: center;">Članak 14. Zabranjeni zahtjevi</p> <p>Države članice ne uvjetuju pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem teritoriju ispunjavanjem sljedećih zahtjeva:</p> <p>1) diskriminirajućih zahtjeva koji se izravno ili neizravno temelje na državljanstvu ili, u slučaju poduzeća, mjestom registriranog sjedišta, što posebice uključuje:</p> <p>(a) zahtjeve vezane uz državljanstvo pružatelja usluge, njegovog osoblja, dioničara ili članova uprave ili nadzornih tijela;</p> <p>(b) zahtjev da pružatelj usluge, njegovo osoblje, dioničari ili članovi uprave ili nadzornih tijela imaju prebivalište na njihovom teritoriju;</p> <p>2) zabrane poslovnog nastana u više država članica, upisa u registre ili članstva u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država članica;</p> <p>3) ograničenja slobode pružatelja usluga da odabere između glavnog ili sekundarnog poslovnog nastana, a posebno obveze da pružatelj ima svoje glavno sjedište na njihovom teritoriju, ili ograničenja slobodnog odabira</p>		Nije predmet usklađivanja.	Odredbe ovog članka Direktive o uslugama direktno će se implementirati u nacionalno zakonodavstvo.	

<p>između poslovnog nastana u obliku agencije, podružnice ili društva kćeri;</p> <p>4) uvjeta uzajamnosti s državom članicom u kojoj pružatelj već ima poslovni nastan, osim u slučaju uvjeta uzajamnosti predviđenih u aktima Zajednice o energiji;</p> <p>5) primjene ekonomskog ispitivanja na svaki pojedinačni slučaj, čime se ovlašćivanje uvjetuje dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom potencijalnih ili trenutačnih ekonomskih učinaka djelatnosti ili ocjenom primjerenosti djelatnosti s obzirom na ciljeve gospodarskog planiranja koje određuje nadležno tijelo; ova se zabrana ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve, ali koji su u funkciji prevladavajućih razloga od društvenog interesa;</p> <p>6) izravnog ili neizravnog uključivanja konkurentnih operatora, također i u okviru savjetodavnih tijela, prilikom ovlašćivanja ili usvajanja drugih odluka nadležnih tijela, izuzev profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje djeluju u svojstvu nadležnog tijela; ova se zabrana ne odnosi na savjetovanja s organizacijama, kao što su gospodarske komore ili socijalni</p>				
---	--	--	--	--

<p>partneri, o pitanjima koja nisu vezana uz pojedinačne zahtjeve za ovlaštenja, ili na savjetovanje sa širom javnosti;</p> <p>7) obveze pružanja ili sudjelovanja u financijskome jamstvu ili zaključivanja osiguranja kod pružatelja ili tijela s poslovnim nastanom na njihovom teritoriju. To ne utječe na mogućnost država članica da zahtijevaju osiguranje ili financijsko jamstvo kao takvo i ne utječe na zahtjeve u vezi sa sudjelovanjem u zajedničkom obaveznom osiguranju, na primjer za članove profesionalnih tijela ili organizacija;</p> <p>8) obveze prethodne registracije, za dano razdoblje, u registrima koji se vode na njihovom teritoriju ili obveze prethodnog izvođenja djelatnosti za dano razdoblje na njihovom teritoriju.</p>				
<p>Članak 15.</p> <p>Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti</p> <p>1. Države članice ispituju predviđa li njihov pravni sustav neki od zahtjeva iz stavka 2. i osiguravaju da su svi takvi zahtjevi usklađeni s uvjetima iz stavka 3. Države članice prilagođavaju svoje zakone i druge propise kako bi se uskladili s tim uvjetima.</p> <p>2. Države članice ispituju je li u njihovom pravnom sustavu pristup ili</p>	<p>Članak 14.</p> <p>(1) Pružatelju usluga iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona osigurat će se slobodan pristup i slobodno pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Uvjeti za pristup ili pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske moraju biti u skladu s načelima:</p> <p>1) nediskriminacije koji određuje</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>izvođenje uslužne djelatnosti uvjetovano ispunjavanjem nekih od sljedećih nediskriminirajućih zahtjeva:</p> <p>(a) kvantitativnih ili teritorijalnih ograničenja, a posebno u obliku granica koje se utvrđuju s obzirom na populaciju ili minimalnu geografsku udaljenost između pružatelja usluga;</p> <p>(b) obveze da pružatelj usluge ima posebni pravni oblik;</p> <p>(c) zahtjeva koji se odnose na dioničarstvo poduzeća;</p> <p>(d) zahtjeva, osim onih koji se odnose na pitanja obuhvaćena Direktivom 2005/36/EZ ili predviđenih u drugim aktima Zajednice, koji određenim pružateljima osiguravaju pristup dotičnoj uslužnoj djelatnosti zbog njene specifične prirode;</p> <p>(e) zabrane više od jednog poslovnog nastana na teritoriju iste države;</p> <p>(f) zahtjeva kojima se određuje najmanji broj zaposlenika;</p> <p>(g) fiksnih najnižih i/ili najviših tarifa s kojima se pružatelj usluge mora uskladiti;</p> <p>(h) obveze pružatelja da zajedno sa svojom uslugom dostavlja i druge specifične usluge.</p> <p>3. Države članice provjeravaju da zahtjevi iz stavka 2. ispunjavaju sljedeće uvjete:</p>	<p>da uvjet ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti državu poslovnog nastana;</p> <p>2) nužnosti koji određuje da uvjet mora biti opravdan kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša;</p> <p>3) razmjernosti koji određuje da uvjet mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za njegovo ostvarenje.</p>			
--	---	--	--	--

<p>(a) nediskriminacije: zahtjevi ne smiju biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti mjesto registriranog sjedišta za poduzeća;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) razmjernosti: zahtjevi moraju biti prikladni za sigurno ispunjenje postavljenog cilja; ne smiju premašiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja i nije ih moguće zamijeniti drugim, manje strožim mjerama kojima se postiže isti rezultat.</p> <p>4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se na zakonodavstvo u području usluga od općeg gospodarskog interesa u onoj mjeri u kojoj primjena tih stavaka ne ometa pravno ili stvarno izvršavanje posebne zadaće koja im je povjerena.</p> <p>5. U izvješću o međusobnom ocjenjivanju, predviđenom u članku 39. stavku 1., države članice navode sljedeće:</p> <p>(a) zahtjeve koje namjeravaju zadržati te razloge na temelju kojih smatraju da ti zahtjevi ispunjavaju uvjete iz stavka 3.;</p> <p>(b) zahtjeve koji su ukinuti ili ublaženi.</p> <p>6. Od 28. prosinca 2006. države članice ne smiju uvesti nijedan novi zahtjev</p>				
---	--	--	--	--

<p>sličan onima iz stavka 2., osim ako spomenuti zahtjev ispunjava uvjete iz stavka 3.</p> <p>7. Države članice obavještavaju Komisiju o svim novim zakonima i drugim propisima u kojima se određuju zahtjevi iz stavka 6. zajedno s obrazloženjem tih zahtjeva. Komisija dostavlja obavijest drugim državama članicama o dotičnim odredbama. Takva obavijest ne smije spriječiti države članice da usvoje takve odredbe. U roku od tri mjeseca od datuma prijema obavijesti Komisija ispituje usklađenost novih zahtjeva s pravom Zajednice i, po potrebi, usvaja odluku kojom od dotične države članice zahtijeva da se suzdrži od njihova usvajanja ili da ih ukine. Dostavom obavijesti o nacrtu nacionalnog zakona u skladu s Direktivom 98/34/EZ ispunjava se obveza izvješćivanja predviđena u ovoj Direktivi.</p>				
<p>Članak 16. Sloboda pružanja usluga</p> <p>1. Države članice poštuju pravo pružatelja usluga da djeluju u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan. Država članica u kojoj se pruža usluga osigurava slobodni pristup i slobodno</p>	<p>Članak 14.</p> <p>(1) Pružatelju usluga iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona osigurat će se slobodan pristup i slobodno pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Uvjeti za pristup ili pružanje</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>izvođenje uslužne djelatnosti na svojem teritoriju.</p> <p>Države članice ne smiju uvjetovati pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem teritoriju ispunjavanjem nekog zahtjeva koji ne poštuje sljedeća načela:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjev ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju pravnih osoba, državu članicu poslovnog nastana;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša;</p> <p>(c) razmjernosti: zahtjev mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije premašiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja.</p> <p>2. Države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga, ako pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, namećući neki od sljedećih zahtjeva:</p> <p>(a) obvezu da pružatelj ima poslovni nastan na njihovom teritoriju;</p> <p>(b) obvezu da pružatelj dobije ovlaštenje od njihovih nadležnih tijela, uključujući upis u registar ili registraciju kod profesionalnog tijela ili</p>	<p>uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske moraju biti u skladu s načelima:</p> <p>1) nediskriminacije koji određuje da uvjet ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti državu poslovnog nastana;</p> <p>2) nužnosti koji određuje da uvjet mora biti opravdan kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša;</p> <p>3) razmjernosti koji određuje da uvjet mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za njegovo ostvarenje.</p> <p style="text-align: center;">Članak 15.</p> <p>(1) Pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a osigurat će se slobodno pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Pružatelju usluge iz stavka 1. ovoga članka ne smije se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske propisivanjem:</p> <p>1) obveze ostvarivanja sjedišta na teritoriju Republike Hrvatske;</p> <p>2) upisa u registar kao uvjeta za</p>	<p>Usklađeno.</p>		
---	---	-------------------	--	--

<p>udruženja na njihovom teritoriju, osim u slučajevima predviđenim u ovoj Direktivi ili drugim aktima prava Zajednice;</p> <p>(c) zabranu da pružatelj uspostavi neki oblik ili vrstu infrastrukture na njihovom teritoriju, uključujući ured ili kancelariju, potrebnu za dostavljanje navedenih usluga;</p> <p>(d) primjenu specifičnih ugovornih sporazuma između pružatelja i primatelja, kojima se samostalno zaposlenim osobama sprječava ili ograničava pružanje usluga;</p> <p>(e) obvezu pružatelja da posjeduje posebni identifikacijski dokument, izdan od njihovih nadležnih tijela, koji je potreban za izvođenje uslužne djelatnosti;</p> <p>(f) zahtjeve koji utječu na uporabu opreme i materijala koji čine sastavni dio dostavljene usluge, izuzev opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih standarda na radnome mjestu;</p> <p>(g) ograničenja slobode pružanja usluga iz članka 19.</p> <p>3. Ne smije se spriječiti da država članica, u koju se pružatelj preseli, uvede zahtjeve u pogledu pružanja uslužne djelatnosti, ako su ti zahtjevi opravdani razlozima javnoga reda,</p>	<p>obavljanje djelatnosti;</p> <p>3) zabrane uspostave određenog oblika infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske potrebnog za pružanje usluga;</p> <p>4) primjene specifičnih ugovornih odredbi na odnos između pružatelja i primatelja usluge, kojima se samostalno zaposlenim osobama onemogućuje ili ograničava pravo na pružanje određene vrste usluga;</p> <p>5) obveze posjedovanja posebne javne isprave potrebne za započinjanje obavljanja uslužne djelatnosti, izdane od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj;</p> <p>6) zahtjeva koji se odnose na uporabu opreme i materijala u postupku pružanja usluge, izuzev opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta rada;</p> <p>7) ograničenja koje se odnose na primatelje usluga, sukladno članku 18. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Uvjeti opravdani kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša mogu biti postavljeni prekograničnim pružateljima usluga u mjeri u kojoj su razmjerni</p>			
---	---	--	--	--

<p>javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša te usklađeni sa stavkom 1. Toj se državi članici, također, ne smije zabraniti da, u skladu sa zakonodavstvom Zajednice, primjeni svoje propise o uvjetima zapošljavanja uključujući one predviđene u kolektivnim sporazumima.</p> <p>4. Do 28. prosinca 2011. Komisija će, nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima na razini Zajednice, Europskome parlamentu i Vijeću dostaviti izvješće o primjeni ovog članka, u kojem će razmotriti potrebu za predlaganjem mjera za usklađivanje u pogledu uslužnih djelatnosti iz ove Direktive.</p>	<p>zaštiti navedenih kategorija.</p>			
<p>Članak 17. Dodatna odstupanja od slobode pružanja usluga</p> <p>Članak 16. se ne primjenjuje na:</p> <p>1) usluge od općeg gospodarskog interesa koje se pružaju u drugoj državi članici, između ostalog:</p> <p>(a) u poštanskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 97/67/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim propisima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih</p>	<p>Članak 16.</p> <p>Odredbe ovoga Zakona o slobodi pružanja usluga ne primjenjuju se na:</p> <p>1) usluge od općeg gospodarskog interesa, uključujući:</p> <p>a) usluge u poštanskom sektoru;</p> <p>b) usluge u elektroenergetskom sektoru;</p> <p>c) usluge opskrbe plinom;</p> <p>d) vodne usluge javne vodoopskrbe i javne odvodnje;</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>usluga Zajednice te poboljšanje kvalitete usluge⁶;</p> <p>(b) u elektroenergetskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/54/EZ⁷ Europskoga parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim propisima za unutarnje tržište električnom energijom;</p> <p>(c) u plinskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/55/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim propisima za unutarnje tržište prirodnim plinom⁸;</p> <p>(d) usluge distribucije i opskrbe vodom te usluge za tretiranje otpadnih voda;</p> <p>(e) usluge gospodarenja otpadom;</p> <p>2) pitanja iz Direktive 96/71/EZ;</p> <p>3) pitanja iz Direktive 95/46/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka i slobodnog kretanja tih podataka⁹;</p> <p>4) pitanja iz Direktive Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1997. kojom se odvjetnicima olakšava učinkovito korištenje slobode pružanja usluga¹⁰;</p> <p>5) aktivnosti sudskog istjerivanja</p>	<p>e) usluge gospodarenja otpadom;</p> <p>2) pravila o radu izaslanih radnika iz Direktive 96/71/EZ;</p> <p>3) pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ;</p> <p>4) pravila iz Direktive 77/249/EEZ kojima se odvjetnicima olakšava učinkovito korištenje slobode pružanja usluga;</p> <p>5) djelatnosti javnog izvršitelja;</p> <p>6) pravila iz Naslova II. Direktive 2005/36/EZ o reguliranim profesijama i zahtjeve države ugovornice EGP-a u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku;</p> <p>7) pravila EU o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti iz Uredbe (EEZ-a) br. 1408/71;</p> <p>8) upravne uvjete u svezi slobodnog kretanja osoba i njihovim prebivalištem ili boravištem, sukladno Direktivi 2004/38/EZ;</p> <p>9) pravila vezana uz vizni sustav i boravak državljana trećih zemalja;</p>			
---	---	--	--	--

⁶ SL L 15, 21.1.1998., str. 14. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ-a) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

⁷ SL L 176, 15.7.2003., str. 37. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Odlukom Komisije 2006/653/EZ (SL L 270, 29.9.2006., str. 72.).

⁸ SL L 176, 15.7.2003., str. 57.

⁹ SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako se izmjenjuje i dopunjuje Uredbom (EZ-a) br. 1882/2003.

¹⁰ SL L 78, 26.3.1977., str. 17. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Pristupnim aktom iz 2003.

<p>dugova;</p> <p>6) pitanja iz Naslova II. Direktive 2005/36/EZ te zahtjeve države članice u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku;</p> <p>7) pitanja iz Uredbe (EEZ-a) br. 1408/71;</p> <p>8) što se tiče administrativnih formalnosti u vezi sa slobodnim kretanjem osoba i njihovim prebivalištem, pitanja iz odredbi Direktive 2004/38/EZ kojom se utvrđuju administrativne formalnosti nadležnih tijela države članice u kojoj se pruža usluga, koje su korisnici dužni ispuniti;</p>	<p>10) pravila o nadzoru i provjeri pošiljaka otpada;</p> <p>11) prava intelektualnog vlasništva;</p> <p>12) akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika;</p> <p>13) pravila o zakonom obveznoj reviziji godišnjih financijskih izvješća i konsolidiranih računa;</p> <p>14) registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi ugovornici EGP-a (leasing);</p> <p>15) odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući oblik ugovora, određene u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.</p>			
<p style="text-align: center;">Članak 18.</p> <p style="text-align: center;">Odstupanja u pojedinačnim slučajevima</p> <p>1. Odstupajući od članka 16. i isključivo u izvanrednim okolnostima država članica može, u odnosu na pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, poduzeti mjere vezane uz sigurnost usluga.</p> <p>2. Mjere predviđene u stavku 1. mogu se poduzeti jedino ako se poštuje postupak uzajamne pomoći iz članka 35. te ispune sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) nacionalne odredbe, u skladu s</p>	<p style="text-align: center;">Članak 17.</p> <p>(1) Nadležna tijela mogu u izvanrednim okolnostima, iznimno od odredbi iz članka 14. i 15. ovoga Zakona, provesti potrebne mjere vezane uz sigurnost usluga nad pružateljem usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a.</p> <p>(2) Izvanredne okolnosti u smislu ovoga članka su okolnosti povezane s prevladavajućim kategorijama javnog interesa definiranim u članku 30. stavku 1.</p>	Usklađeno.		

<p>kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini Zajednice u području sigurnosti usluga;</p> <p>(b) mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja, nego što to predviđaju mjere koje poduzima država članica poslovnog nastana u skladu sa svojim nacionalnim odredbama;</p> <p>(c) država članica poslovnog nastana nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne u usporedbi s onima iz članka 35. stavka 2.;</p> <p>(d) mjere su razmjerne.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje odredbe, predviđene u aktima Zajednice, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju odstupanja od te slobode.</p>	<p>ovoga Zakona.</p> <p>(3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti samo na temelju prethodno provedenog postupka propisanog pravilnikom iz članka 38. stavka 1. točke 4) ovoga Zakona.</p> <p>(4) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>1) da odredbe nacionalnih propisa, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini EU u području sigurnosti usluga;</p> <p>2) da mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja, nego što to predviđaju mjere koje poduzima država sjedišta u skladu sa odredbama nacionalnog propisa;</p> <p>3) da država sjedišta nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne;</p> <p>4) te da su mjere razmjerne nastalim okolnostima.</p> <p>(5) Stavci 1., 2. i 3. ovoga članka ne utječu na primjenu odredbi propisanih aktima EU, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju iznimke od te slobode.</p>			
---	---	--	--	--

<p style="text-align: center;">Članak 19. Zabranjena ograničenja</p> <p>Države članice ne smiju primatelju postaviti zahtjeve koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, a posebno sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) obvezu da pribavi ovlaštenje od nadležnih tijela ili da podnese izjavu pri takvim tijelima;</p> <p>(b) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili zbog lokacije mjesta na kojem se pružaju usluge.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 18.</p> <p>Primatelju usluga ne smiju biti propisani uvjeti koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, a posebice:</p> <p>1) obveza da pribavi odobrenje od nadležnog tijela ili da podnese izjavu pri takvom tijelu;</p> <p>2) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj usluge ima sjedište u drugoj državi ugovornici EGP-a ili ograničenja uvjetovana mjestom pružanja usluge.</p>	Usklađeno.		
<p style="text-align: center;">Članak 20. Nediskriminacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primatelj usluge ne podliježe diskriminirajućim zahtjevima na temelju svog državljanstva ili mjesta prebivališta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da opći uvjeti pristupa usluzi, koje pružatelj stavlja na raspolaganje široj javnosti, ne sadrže diskriminirajuće odredbe s obzirom na državljanstvo ili mjesto prebivališta primatelja, ali ne smiju isključiti mogućnost da se predvide</p>	<p style="text-align: center;">Članak 19.</p> <p>(1) Na primatelja usluge ne smiju se primjenjivati diskriminirajući zahtjevi uvjetovani državljanstvom te mjestom prebivališta ili boravišta.</p> <p>(2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se i na opće uvjete pristupa usluzi, koju pružatelj usluge stavlja na raspolaganje široj javnosti, izuzev u slučajevima kada su objektivno opravdani različiti uvjeti pristupa usluzi.</p>	Usklađeno.		

<p>različiti uvjeti pristupa ukoliko su te razlike izravno opravdane objektivnim kriterijima.</p>				
<p style="text-align: center;">Članak 21.</p> <p style="text-align: center;">Pomoć primateljima usluga</p> <p>1. Države članice osiguravaju da u državi članici svog prebivališta primatelji usluga mogu dobiti sljedeće informacije:</p> <p>(a) informacije o zahtjevima koji se primjenjuju u drugim državama članicama u vezi s pristupom i izvođenjem uslužnih djelatnosti, a posebno onih vezanih uz zaštitu potrošača;</p> <p>(b) opće informacije o izvanrednim pravnim lijekovima na raspolaganju u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge;</p> <p>(c) kontaktne podatke udruženja ili organizacija, uključujući Mrežu europskih centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>Savjet nadležnih tijela, po potrebi, uključuje jednostavne i postupne upute. Pomoć i informacije moraju biti jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu, uključujući putem elektroničkih sredstava, te redovito ažurirane.</p> <p>2. Odgovornost za izvođenje zadaće iz</p>	<p style="text-align: center;">Članak 20.</p> <p>(1) Nadležno tijelo omogućit će na teritoriju Republike Hrvatske pristup informacijama primatelju usluga, koje se odnose na:</p> <p>1) opće informacije o uvjetima koji se primjenjuju u drugim državama ugovornicama EGP-a u vezi s pristupom i pružanjem uslužnih djelatnosti, a posebice onih vezanih uz zaštitu potrošača;</p> <p>2) opće informacije o raspoloživim pravnim lijekovima u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge;</p> <p>3) kontaktne podatke organizacija ili udruga, uključujući Mrežu europskih centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>(2) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo određuje tijelo nadležno za pristup informacijama iz stavka 1. ovoga članka.</p>	<p>Djelomično usklađeno.</p>	<p>Sukladno članku 38. točki 5. Prijedloga Zakona o uslugama, ovaj članak Direktive o uslugama uskladit će se pravilnikom.</p>	

<p>stavka 1. države članice mogu prenijeti na jedinstvene kontaktne točke ili na druga tijela, kao što su centri iz Europske mreže centara za zaštitu potrošača, udruženja potrošača ili Europski informacijski centri.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke imenovanih tijela. Komisija ih prosljeđuje svim državama članicama.</p> <p>3. Radi zadovoljavanja zahtjeva iz stavaka 1. i 2. tijelo kojem se obrati primatelj usluge, po potrebi, kontaktira relevantno tijelo dotične države članice. U najkraćem mogućem roku to tijelo šalje zatražene informacije tijelu koje ih je zatražilo i koje ih tada prosljeđuje primatelju. Države članice osiguravaju da se ta tijela međusobno pomažu i poduzimaju sve potrebne mjere za njihovu učinkovitu suradnju. Države članice zajedno s Komisijom usvajaju praktična rješenja za provedbu stavka 1.</p> <p>4. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja mjere za provođenje stavaka 1., 2. i 3. iz ovoga članka navodeći tehničke mehanizme za razmjenu informacija između tijela različitih država članica te osobito mehanizme za interoperabilnost informatičkih sustava uzimajući u obzir zajedničke norme.</p>				
---	--	--	--	--

<p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p style="text-align: center;">Informacije o pružateljima i njihovim uslugama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primateljima usluga pružatelji stave na raspolaganje sljedeće informacije:</p> <p>(a) naziv pružatelja, njegov pravni status i oblik, adresu poslovnog nastana i podatke za brzo kontaktiranje i neposredno komuniciranje, po potrebi, elektroničkim putem;</p> <p>(b) ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom sličnom registru, naziv spomenutog registra i registracijski broj pružatelja ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru;</p> <p>(c) ako djelatnost podliježe sustavu ovlašćivanja, pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki;</p> <p>(d) ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica o porezu na promet – Zajednički sustav poreza na</p>	<p style="text-align: center;">Članak 21.</p> <p>(1) Pružatelj usluga dužan je primateljima usluga staviti na raspolaganje sljedeće informacije:</p> <p>1) naziv pružatelja usluge, njegov pravni status i oblik, adresu sjedišta i podatke za brzo kontaktiranje i neposredno komuniciranje, osobito broj telefona, broj telefaksa i, ako je to moguće, adresu elektroničke pošte;</p> <p>2) naziv registra i registracijski broj pružatelja usluga ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru, ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom javnom registru;</p> <p>3) pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki, ako djelatnost podliježe sustavu ishoda odobrenja;</p> <p>4) identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica o porezu na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>dodanu vrijednost: jedinstvena osnova za ocjenjivanje¹¹;</p> <p>(e) za regulirane struke, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran, stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je postignuta ta titula;</p> <p>(f) opće uvjete i klauzule koje koristi pružatelj, ako postoje,;</p> <p>(g) postojanje ugovornih klauzula koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;</p> <p>(h) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom;</p> <p>(i) cijenu usluge, ako pružatelj unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;</p> <p>(j) glavna obilježja usluge, ako već nije jasno iz konteksta;</p> <p>(k) osiguranje ili jamstva navedena u članku 23. stavku 1., a posebice kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.</p> <p>2. Prema odabiru pružatelja usluga države članice osiguravaju da informacije iz stavka 1.:</p> <p>(a) pružatelj dostavlja na vlastitu inicijativu;</p>	<p>vrijednost: jedinstvena osnova za ocjenjivanje, ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost;</p> <p>5) stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je priznata ta stručna kvalifikacija, za regulirane profesije, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran;</p> <p>6) opće uvjete i klauzule koje, ako postoje, koristi pružatelj usluge, uključujući ugovorne klauzule koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;</p> <p>7) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom;</p> <p>8) cijenu usluge, ako pružatelj usluge unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;</p> <p>9) glavna obilježja usluge;</p> <p>10) osiguranje ili jamstva navedena u članku 22. stavku 2. ovoga Zakona, a posebice kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.</p> <p>(2) Pružatelj usluga dužan je</p>			
---	---	--	--	--

¹¹ SL L 145, 13.6.1977., str. 1. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 2006/18/EZ (SL L 51, 22.2.2006., str. 12.)

<p>(b) budu lako dostupne primatelju na mjestu gdje se pruža usluga ili gdje je zaključen ugovor;</p> <p>(c) budu lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj;</p> <p>(d) budu sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da na zahtjev primatelja pružatelji dostave sljedeće dodatne informacije:</p> <p>(a) ako za određenu vrstu usluge pružatelj nije unaprijed odredio cijenu, cijenu usluge ili ako se ne može dati točna cijena, način izračuna cijene tako da je primatelj može provjeriti, ili dovoljno preciznu procjenu;</p> <p>(b) za regulirane struke, uputu na profesionalne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima;</p> <p>(c) informacije o njihovim multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom te informacije o mjerama koje se poduzimaju kako bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije nalaze u svim informativnim materijalima u kojima pružatelji detaljno opisuju svoje usluge;</p>	<p>osigurati da su informacije iz stavka 1. ovoga članka:</p> <p>1) lako dostupne primatelju usluge na mjestu gdje se zaključuje ugovor ili pruža usluga ili da su lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj;</p> <p>2) sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj usluge daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.</p> <p>(3) Pružatelj usluge dužan je na zahtjev primatelja usluge dostaviti sljedeće dodatne informacije:</p> <p>1) način izračuna cijene usluge tako da je primatelj usluge može provjeriti ili dovoljno precizno procijeniti, ukoliko pružatelj usluge za određenu vrstu usluge nije unaprijed odredio cijenu;</p> <p>2) za regulirane profesije, uputu na pravne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima;</p> <p>3) informacije o multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom i informacije o mjerama koje se poduzimaju kako bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije</p>			
---	--	--	--	--

<p>(d) sva pravila ponašanja kojima podliježe pružatelj i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije;</p> <p>(e) ako pružatelj podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa vansudsko rješavanje sporova, informacije o tome. Pružatelj navodi načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima uporabe vansudskog rješavanja sporova.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da informacije koje je pružatelj obvezan dostaviti u skladu s ovim Poglavljem, budu dostupne ili priopćene jasno, nedvoznačno i pravovremeno prije zaključivanja ugovora ili, ako se ne sklapa pisani ugovor, prije pružanja usluge.</p> <p>5. Zahtjevi o informiranju, predviđeni u ovome Poglavlju, dopunjuju zahtjeve koji su već predviđeni u zakonodavstvu Zajednice i ne sprječavaju države članice da uvedu dodatne zahtjeve o informacijama koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom teritoriju.</p> <p>6. Prema postupku iz članka 40. stavka 2. Komisija može navesti sadržaj</p>	<p>moraju nalaziti u svim informativnim materijalima iz stavka 2. točke 2) ovoga članka;</p> <p>4) o svim pravilima ponašanja kojima podliježe pružatelj usluge i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije;</p> <p>5) ako pružatelj usluge podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili drugog tijela koje predviđa vansudsko rješavanje sporova, pružatelj usluge dužan je i o tome osigurati potrebne informacije. Pružatelj usluge mora navesti načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima korištenja vansudskog rješavanja sporova.</p> <p>(4) Pružatelj usluga dužan je informacije iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka staviti na raspolaganje primateljima usluga u dobroj vjeri, jasno i jednoznačno, nedvosmisleno, pravovremeno i to prije zaključivanja ugovora o pružanju usluge, ili prije pružanja usluge, ukoliko se ne sklapa pisani ugovor.</p> <p>(5) Primatelj usluge može pružatelju usluge uputiti pritužbu</p>			
---	--	--	--	--

<p>informacija predviđenih u stavcima 1. i 3. iz ovoga članka u skladu sa specifičnom prirodom određenih djelatnosti i može navesti praktična sredstva za provođenje stavka 2. ovog članka.</p>	<p>ili zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi. (6) Pružatelj usluge dužan je u roku od 8 dana od dana zaprimanja pritužbe ili zahtjeva, odgovoriti primatelju usluge na pritužbu ili na zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi.</p>			
<p>Članak 23. Osiguranje i jamstva profesionalne odgovornosti</p> <p>1. Države članice mogu osigurati da pružatelji čije usluge predstavljaju izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja, zaključno osiguranje profesionalne odgovornosti, primjereno vrsti i stupnju opasnosti, ili da predvide jamstvo ili slično rješenje koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na njihovu svrhu.</p> <p>2. Ako pružatelj ima poslovni nastan na njihovom teritoriju, države članice ne mogu zahtijevati osiguranje ili jamstvo profesionalne odgovornosti ako je, u drugoj državi članici u kojoj već ima poslovni nastan, pružatelj već pokriven jamstvom koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu</p>	<p>Članak 22.</p> <p>(1) Pružatelj usluge je obvezan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima koje po svojoj prirodi mogu predstavljati izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge.</p> <p>(2) Za određene uslužne djelatnosti čije pružanje predstavlja izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge, propisat će se da pružatelji usluga te uslužne djelatnosti ugovore osiguranje profesionalne odgovornosti ili predvide drugo jamstvo koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na svoju svrhu.</p> <p>(3) Kada se pružatelj usluga</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti države članice mogu zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih aspekata.</p> <p>Ako od pružatelja s poslovnim nastanom na svome teritoriju država članica zahtijeva potpisivanje osiguranja profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, ta država članica kao dostatni dokaz prihvaća potvrde takvog osiguranja, izdane od kreditnih institucija i osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne utječu na profesionalna osiguranja ili jamstvene aranžmane predviđene u drugim aktima Zajednice.</p> <p>4. Radi provedbe stavka 1. Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 40. stavka 2., uspostaviti popis usluga koje pokazuju obilježja iz stavka 1. ovog članka. Komisija može, također, u skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., usvojiti mjere za izmjenu i dopunu neključnih odredaba ove Direktive, tako da se ona dopuni uspostavom zajedničkih kriterija za određivanje primjerenog osiguranja ili jamstava iz stavka 1. ovog članka s obzirom na</p>	<p>poslovno nastanjuje na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo ne može zahtijevati osiguranje ili drugo odgovarajuće rješenje ako je, u drugoj državi ugovornici EGP-a u kojoj već ima sjedište, pružatelj usluge već pokriven osiguranjem koje je jednakovrijedno na teritoriju Republike Hrvatske ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti nadležno tijelo može zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih rizika.</p> <p>(4) Ako od pružatelja usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo zahtijeva potpisivanje osiguranja od profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, kao dostatni dokaz prihvaćaju se potvrde takvog osiguranja izdane od ovlaštenih financijskih institucija i osiguravatelja sa sjedištem u državi ugovornici EGP-a.</p> <p>(5) U smislu ovoga članka pojedini pojmovi imaju sljedeće</p>			
---	--	--	--	--

<p>vrstu i opseg rizika.</p> <p>5. U smislu ovog članka</p> <ul style="list-style-type: none"> - “izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, - “zdravlje i sigurnost” znači sprječavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja ili treće osobe, - “financijska sigurnost” znači sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja, - “osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i, po potrebi, trećim stranama, koje proizlaze iz pružanja usluge. 	<p>značenje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - “izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, - “zdravlje i sigurnost” znači sprječavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja usluge ili treće osobe, - “financijska sigurnost” znači sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja usluga, - “osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj usluge zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i, po potrebi, trećim stranama koje proizlaze iz pružanja usluge. 			
<p style="text-align: center;">Članak 24.</p> <p style="text-align: center;">Poslovne komunikacije reguliranih struka</p> <p>1. Države članice uklanjaju sve potpune zabrane poslovnih komunikacija reguliranih struka.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da poslovne komunikacije reguliranih struka poštuju profesionalne propise, usklađene s pravom Zajednice, koji se sukladno specifičnoj prirodi struke</p>	<p style="text-align: center;">Članak 23.</p> <p>(1) Poslovne komunikacije reguliranih profesija ne podliježu potpunim zabranama.</p> <p>(2) Poslovne komunikacije reguliranih profesija moraju poštivati profesionalna pravila koja su sukladna specifičnoj prirodi profesije, a posebno ona pravila koja se odnose na njenu neovisnost, dostojanstvo, integritet</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>posebno odnose na njenu neovisnost, dostojanstvo i integritet te na poslovnu tajnost. Profesionalni propisi o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajući, opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa te razmjerni</p>	<p>i poslovnu tajnu. (3) Profesionalna pravila o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajuća, opravdana prevladavajućim kategorijama javnog interesa te razmjerna.</p>			
<p>Članak 25. Multidisciplinarne djelatnosti 1. Države članice osiguravaju da pružatelji ne podliježu zahtjevima koji ih obvezuju da obavljaju isključivo određenu, specifičnu djelatnost ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko izvođenje različitih djelatnosti. Međutim, takvim zahtjevima mogu podlijezati sljedeći pružatelji usluga: (a) regulirane struke, ako su ti zahtjevi opravdani kako bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake struke, te ako su ti zahtjevi potrebni kako bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost; (b) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, ako su ti zahtjevi potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti. 2. Ako su multidisciplinarne djelatnosti</p>	<p>Članak 24. (1) Pružateljima usluga se ne mogu propisati uvjeti koji ih obvezuju na obavljanje isključivo određene, specifične djelatnosti ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko obavljanje različitih djelatnosti. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka takvim propisanim uvjetima mogu biti obvezani sljedeći pružatelji usluga: 1) regulirane profesije, ako su ti uvjeti opravdani, kako bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake profesije te ako su takvi uvjeti potrebni kako bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost; 2) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>između pružatelja iz točaka (a) i (b) iz stavka 1. ovlaštene, države članice osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a) sprječavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;</p> <p>(b) osiguranje potrebne neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti;</p> <p>(c) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.</p> <p>3. U izvješću spomenutom u članku 39. stavku 1. države članice navode koji pružatelji usluga podliježu zahtjevima iz stavka 1. ovoga članka, sadržaj tih zahtjeva i razloge na temelju kojih ih smatraju opravdanima.</p>	<p>pokusa, ako su takvi uvjeti potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti.</p> <p>(3) U slučaju usvajanja zahtjeva za odobrenje pružanja usluga multidisciplinarnih djelatnosti između pružatelja usluga reguliranih profesija i pružatelja usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, koji zajednički ili partnerski izvode različite djelatnosti, potrebno je osigurati:</p> <p>1) sprječavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;</p> <p>2) potrebnu neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti;</p> <p>3) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.</p>			
<p>Članak 26. Politika kvalitete usluga</p> <p>1. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se pružatelji usluga potiču da na dobrovoljnoj osnovi osiguraju kvalitetu usluga, a posebno koristeći neke od</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		

<p>sljedećih metoda:</p> <p>(a) certificiranje ili ocjenu njihovih djelatnosti od strane neovisnih ili akreditiranih tijela;</p> <p>(b) sastavljanje vlastite povelje o kvaliteti ili sudjelovanje u poveljama o kvaliteti ili oznakama koje sastavljaju profesionalna tijela na razini Zajednice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su informacije o značenju određenih znakova i kriterijima za stavljanje znakova ili drugih oznaka kvalitete usluga, lako dostupne pružateljima i primateljima usluga.</p> <p>3. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se profesionalna tijela, trgovačke komore, udruženja obrtnika i udruženja potrošača na njihovom teritoriju potiču na suradnju na razini Zajednice radi promicanja kvalitete pružanja usluga, posebice kroz pojednostavljenje ocjenjivanja osposobljenosti pružatelja.</p> <p>4. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere za poticanje razvoja neovisnog ocjenjivanja u pogledu kvalitete i manjkavosti u pružanju usluga, posebice od strane udruženja potrošača, te razvoja komparativnih pokusa ili testiranja na razini Zajednice i</p>				
---	--	--	--	--

<p>priopćavanja rezultata.</p> <p>5. U suradnji s Komisijom države članice potiču razvoj dobrovoljnih europskih normi s ciljem pojednostavljenja sukladnosti usluga koje se pružaju u različitim državama članicama, informiranosti primatelja i kvalitete pružanja usluga.</p>				
<p>Članak 27. Rješavanje sporova</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga dostave svoje kontaktne podatke, a posebno poštansku adresu, broj telefaksa ili e-mail adresu i telefonski broj, na koje svi primatelji, uključujući one s prebivalištem u drugoj državi članici, mogu poslati pritužbu ili zahtjev za informacijama o pruženoj usluzi. Pružatelji usluga daju svoju službenu adresu, ako ta nije njihova uobičajena poštanska adresa za korespondenciju. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga u najkraćem roku odgovore na pritužbe iz prvog podstavka i ulože sve napore kako bi se pronašlo zadovoljavajuće rješenje.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere prema kojima su pružatelji</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		

<p>usluga obvezni dokazati usklađenost s obvezama o pružanju informacija iz ove Direktive te dokazati točnost tih informacija.</p> <p>3. Ako je za izvršavanje sudske odluke potrebno financijsko jamstvo, države članice priznaju jednakovrijedna jamstva izdana od kreditne institucije ili osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Takve kreditne institucije moraju biti ovlaštene u državi članici u skladu s Direktivom 2006/48/EZ, a takvi osiguravatelji, ako je primjereno, u skladu s Prvom Direktivom Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o započinjanju i izvođenju djelatnosti izravnog osiguranja izuzev životnog osiguranja¹² te Direktivom 2002/83/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 5. studenog 2002. o životnom osiguranju¹³.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji koji podliježu pravilima ponašanja ili su članovi trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa vansudsko rješavanje sporova,</p>				
---	--	--	--	--

¹² SL L 228, 16.8.1973., str. 3. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 2005/68/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća (SL L 323, 9.12.2005., str. 1.).

¹³ SL L 345, 19.12.2002., str. 1. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 2005/68/EZ.

<p>o tome obavijeste primatelja i da taj podatak navedu u svim dokumentima koji detaljno predstavljaju njihove usluge, navodeći pritom način na koji se mogu dobiti detaljne informacije o obilježjima i uvjetima uporabe tog mehanizma.</p>				
<p>Članak 28. Međusobna pomoć – opće obveze</p> <p>1. Države članice si međusobno pomažu i uvode mjere za učinkovitu suradnju, kako bi se osigurao nadzor pružatelja i njihovih usluga.</p> <p>2. U smislu ovog Poglavlja države članice imenuju jedno ili više kontaktnih mjesta, čiji se kontaktni podaci dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis kontaktnih mjesta.</p> <p>3. Zahtjevi za informacijama te zahtjevi za provođenje provjera, inspekcije i istrage u okviru ovog Poglavlja moraju se prikladno obrazložiti posebno navodeći razlog zahtjeva. Razmijenjene informacije koriste se jedino u onu svrhu za koju su zatražene.</p> <p>4. Ako države članice prime zahtjev za pomoć od nadležnih tijela druge države članice, moraju osigurati da pružatelji s poslovnim nastanom na njihovom</p>	<p>Članak 25.</p> <p>(1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava.</p> <p>(2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo.</p> <p>(3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge).</p> <p>(4) NIMIC koordinira rad:</p> <p>1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka;</p>	<p>Djelomično usklađeno.</p>	<p>Sukladno članku 38. točki 6. Prijedloga Zakona o uslugama, ovaj članak Direktive o uslugama uskladit će se pravilnikom.</p>	

<p>teritoriju svojim nadležnim tijelima dostave sve potrebne informacije za nadzor njihovih djelatnosti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.</p> <p>5. U slučaju poteškoća pri ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili pri izvođenju provjera, inspekcija i istraga dotična država članica o tome odmah obavještava državu članicu koja je podnijela zahtjev radi nalaženja rješenja.</p> <p>6. U najkraćem mogućem roku države članice elektroničkim putem dostavljaju informacije koje zatraži druga država članica ili Komisija.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji i koji su na raspolaganju nadležnim tijelima na njihovom teritoriju, mogu pod jednakim uvjetima konzultirati jednakovrijedna nadležna tijela drugih država članica.</p> <p>8. Države članice izvještavaju Komisiju o slučajevima kada druge države članice ne ispune svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija, po potrebi, poduzima odgovarajuće korake, uključujući postupke iz članka 226. Ugovora, kako bi osigurala da dotične države članice ispunjavaju svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija povremeno</p>	<p>2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.</p> <p>(5) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku.</p> <p>(6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.</p>			
---	---	--	--	--

<p>drugim državama članicama, ponaša ili izvodi specifična djela koja bi prema njenim saznanjima mogla ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu, o tome što prije obavještava sve druge države članice i Komisiju.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 28.</p> <p>(1) Na zahtjev države ugovornice EGP-a nadležna tijela dužna su provesti nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske te o rezultatima nadzora i poduzetim mjerama putem IMI sustava obavijestiti državu ugovornicu EGP-a koja je postavila zahtjev za provedbu nadzora.</p> <p>(2) Nadležna tijela dužna su, putem sustava IMI, obavijestiti u što kraćem vremenskom roku sve druge države ugovornice EGP-a i Komisiju o pružateljima usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske čije djelatnosti mogu ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu.</p> <p>(3) Pravila obavješćivanja iz stavka 2. ovoga članka odredit će koordinator za obavješćivanje.</p> <p>(4) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlastit će osobu koja će obavljati poslove koordinatora za obavješćivanje iz stavka 3. ovoga članka i članka 30. ovoga Zakona.</p>	<p>Usklađeno.</p>		
--	---	-------------------	--	--

<p style="text-align: center;">Članak 30.</p> <p>Nadzor države članice poslovnog nastana u slučaju privremenog premještanja pružatelja u drugu državu članicu</p> <p>1. Što se tiče slučajeva koji nisu obuhvaćeni člankom 31. stavkom 1., država članica poslovnog nastana osigurava da se sukladnost s njenim zahtjevima nadzire u skladu s ovlastima za nadzor, predviđenima u nacionalnom zakonodavstvu, a posebno kroz nadzorne mjere na mjestu poslovnog nastana pružatelja.</p> <p>2. Država članica poslovnog nastana ne uzdržava se od poduzimanja nadzornih ili provedbenih mjera na svom teritoriju zato što se usluga pruža ili je uzrokovala štetu u drugoj državi članici.</p> <p>3. Obveza iz stavka 1. ne povlači za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da provede činjenične provjere i nadzor na teritoriju države članice u kojoj se pruža usluga. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, u skladu s člankom 31., takve provjere i nadzor izvode tijela države članice u kojoj pružatelj privremeno obavlja svoju djelatnost.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 29.</p> <p>(1) Nadležna tijela dužna su obavljati nadzor nad zakonitošću poslovanja pružatelja usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske i poduzimati potrebne mjere, neovisno o tome da li se usluga pruža ili je već pružena usluga uzrokovala štetu na teritoriju Republike Hrvatske ili na teritoriju druge države ugovornice EGP-a.</p> <p>(2) U slučaju potrebe za činjeničnom provjerom podataka i nadzorom nad pružanjem usluga od strane pružatelja usluge koji ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske, a usluge pruža u drugoj državi ugovornici EGP-a, nadležno tijelo uputit će zahtjev za upravnu suradnju putem IMI sustava dotičnoj državi ugovornici EGP-a. Zahtjev mora biti utemeljen, a razmijenjene informacije smiju se koristiti samo u svrhu zbog koje su zatražene.</p>	Djelomično usklađeno.		
<p style="text-align: center;">Članak 31.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 27.</p>	Usklađeno.		

<p>Nadzor države članice u kojoj se pruža usluga u slučaju privremenog premještanja pružatelja</p> <p>1. U skladu s nacionalnim zahtjevima koji se mogu propisati sukladno članku 16. ili 17., država članica u kojoj se pruža usluga odgovorna je za nadzor djelatnosti pružatelja na svojem teritoriju. U skladu s pravom Zajednice država članica u kojoj se pruža usluga:</p> <p>(a) poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da pružatelj ispunjava zahtjeve u vezi s pristupom i izvođenjem djelatnosti;</p> <p>(b) provodi potrebne provjere, inspekcije i istrage radi nadzora usluge.</p> <p>2. Što se tiče zahtjeva koji nisu oni iz stavka 1., ako se radi obavljanja svoje djelatnosti pružatelj privremeno preseli u drugu državu članicu u kojoj nema poslovni nastan, nadležna tijela te države članice sudjeluju u nadzoru pružatelja u skladu sa stavicima 3 i 4.</p> <p>3. Na zahtjev države članice poslovnog nastana nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga izvode potrebne provjere, inspekcije i istrage, kako bi se osigurao učinkovit nadzor države članice poslovnog nastana. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti, koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela</p>	<p>Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske, sukladno člancima 14., 15. i 16. ovoga Zakona temeljem zahtjeva države sjedišta pružatelja usluga postavljenog putem IMI sustava slijedom upravne suradnje, provode nadležna tijela neposredno i samostalno.</p> <p>Članak 28.</p> <p>(1) Na zahtjev države ugovornice EGP-a nadležna tijela dužna su provesti nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske te o rezultatima nadzora i poduzetim mjerama putem IMI sustava obavijestiti državu ugovornicu EGP-a koja je postavila zahtjev za provedbu nadzora.</p> <p>(2) Nadležna tijela dužna su, putem sustava IMI, obavijestiti u što kraćem vremenskom roku sve druge države ugovornice EGP-a i Komisiju o pružateljima usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske čije djelatnosti mogu ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu.</p> <p>(3) Pravila obavješćivanja iz stavka 2. ovoga članka odredit će</p>	<p>Usklađeno.</p>		
--	---	-------------------	--	--

<p>moгу odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj, kako bi se ispunio zahtjev države članice poslovnog nastana.</p> <p>4. Nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga mogu, na vlastitu inicijativu, provesti neposredne provjere, inspekcije i istrage, pod uvjetom da te provjere, inspekcije i istrage nisu diskriminirajuće, da se ne temelje na činjenici da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, i da su razmjerne.</p>	<p>koordinator za obavješćivanje.</p> <p>(4) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlastit će osobu koja će obavljati poslove koordinatora za obavješćivanje iz stavka 3. ovoga članka i članka 30. ovoga Zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 29.</p> <p>(1) Nadležna tijela dužna su obavljati nadzor nad zakonitošću poslovanja pružatelja usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske i poduzimati potrebne mjere, neovisno o tome da li se usluga pruža ili je već pružena usluga uzrokovala štetu na teritoriju Republike Hrvatske ili na teritoriju druge države ugovornice EGP-a.</p> <p>(2) U slučaju potrebe za činjeničnom provjerom podataka i nadzorom nad pružanjem usluga od strane pružatelja usluge koji ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske, a usluge pruža u drugoj državi ugovornici EGP-a, nadležno tijelo uputit će zahtjev za upravnu suradnju putem IMI sustava dotičnoj državi ugovornici EGP-a. Zahtjev mora biti utemeljen, a</p>	<p>Usklađeno.</p>		
---	--	-------------------	--	--

	razmijenjene informacije smiju se koristiti samo u svrhu zbog koje su zatražene.			
<p align="center">Članak 32.</p> <p align="center">Mehanizmi upozoravanja</p> <p>1. Ako država članica dozna za ozbiljna specifična djela ili okolnosti uslužne djelatnosti koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na njenom teritoriju ili teritoriju drugih država članica, o tome što prije obavještava državu članicu poslovnog nastana, druge uključene države članice i Komisiju.</p> <p>2. Radi provođenja stavka 1. Komisija potiče i sudjeluje u djelovanju Europske mreže tijela država članica.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja i redovito ažurira detaljne propise o upravljanju mrežom iz stavka 2. ovog članka.</p>	<p align="center">Članak 30.</p> <p>(1) Ako nadležno tijelo sazna za radnje ili okolnosti vezane za neku uslužnu djelatnost koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na teritoriju Republike Hrvatske ili teritoriju drugih država ugovornica EGP-a o tome će bez odgode obavijestiti koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavka 4. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Koordinator za obavješćivanje će o okolnostima iz stavka 1. ovoga članka u što kraćem roku obavijestiti državu sjedišta, druge uključene države ugovornice EGP-a i Komisiju.</p>	Usklađeno.		
<p align="center">Članak 33.</p> <p align="center">Informacije o dobrom glasu pružatelja</p> <p>1. Na zahtjev nadležnog tijela druge države članice i u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom države članice dostavljaju informacije o disciplinskim ili upravnim mjerama, kaznenim sankcijama i odlukama o</p>	<p align="center">Članak 31.</p> <p>(1) Na temelju pisanog i obrazloženog zahtjeva druge države ugovornice EGP-a, nadležno tijelo dostavit će, putem IMI sustava, tražene podatke o pružatelju usluga koji su neposredno vezani uz osposobljenost ili profesionalnu</p>	Usklađeno.		

<p>nesolventnosti ili prijevartnom stečaju, koje su u odnosu na pružatelja poduzela njihova nadležna tijela i koje su neposredno vezane uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja. Država članica koja dostavlja takve informacije, o tome obavještava pružatelja.</p> <p>Zahtjev podnesen u skladu s prvim podstavkom mora se dužno opravdati, a posebno s obzirom na razloge traženja informacija.</p> <p>2. O sankcijama i mjerama iz stavka 1. izvještava se samo ako je donesena konačna odluka. Što se tiče drugih provedbenih odluka iz stavka 1., država članica koja dostavlja informacije, navodi radi li se o konačnoj odluci ili je na nju uložena žalba. U tom slučaju dotična država članica navodi predviđeni datum donošenja odluke o žalbi.</p> <p>Povrh toga, država članica navodi odredbe nacionalnog zakonodavstva na temelju kojih je pružatelj proglašen krivim ili kažnjen.</p> <p>3. Provedba stavaka 1. i 2. mora poštivati propise o dostavljanju osobnih podataka i prava zajamčena osobama koje su proglašene krivima ili kažnjene u dotičnim državama članicama, uključujući od strane profesionalnih</p>	<p>odgovornost pružatelja usluga.</p> <p>(2) O disciplinskim ili upravnim mjerama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga ili kaznenim sankcijama nadležno tijelo obavještavat će samo ako je donesena pravomoćna i izvršna odluka. Nadležno tijelo dužno je izvijestiti na temelju kojih odredbi nacionalnog zakonodavstva je donesena pravomoćna i izvršna odluka.</p> <p>(3) Nadležno tijelo dužno je izvijestiti, u slučaju obavještavanja o ostalim odlukama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga, da li je donesena pravomoćna i izvršna odluka ili je u tijeku žalbeni postupak, u kojem slučaju je dužno izvijestiti kada se očekuje izvršnost odluke.</p> <p>(4) Nadležno tijelo dužno je obavijestiti pružatelja usluga o podacima iz stavka 1. ovoga članka dostavljenim po zahtjevu druge države ugovornice EGP-a.</p>			
--	---	--	--	--

<p>tijela. Sve pripadajuće informacije, koje su javne, moraju biti dostupne potrošačima.</p>				
	<p style="text-align: center;">Članak 32.</p> <p>(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za gospodarstvo.</p> <p>(2) Inspekcijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavljaju inspektori u skladu s nadležnostima koje proizlaze iz propisa o ustrojstvu i djelokrugu rada središnjih tijela državne uprave te drugih propisa koji određuju njihovu nadležnost.</p> <p>(3) Inspektori su dužni obavljati svoje dužnosti neovisno, savjesno i nepristrano te čuvati povjerljivost podataka kad je to potrebno kako bi zaštitili poslovne tajne ili sačuvali osobne podatke u skladu s propisima Republike Hrvatske.</p> <p style="text-align: center;">Članak 33.</p> <p>(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička</p>			

	<p>osoba, odnosno pružatelj usluge koji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na primatelja usluge primjenjuje diskriminirajuće zahtjeve uvjetovane državljanstvom ili mjestom prebivališta iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona; 2) ne stavlja primatelju usluge na raspolaganje informacije sukladno članku 21. ovoga Zakona; 3) ne odgovori na pritužbu ili zahtjev primatelja usluge u roku iz članka 21. stavka 6. ovoga Zakona; 4) ne obavijesti primatelja usluge o opasnostima sukladno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona; 5) ne ugovori osiguranje profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo sukladno članku 22. stavku 2. ovoga Zakona. <p>(2) Prekršajne odredbe, izuzev onih iz stavka 1. ovoga članka, utvrđuju se sukladno posebnim propisima za uslužne djelatnosti na koje se primjenjuje ovaj Zakon.</p>			
--	--	--	--	--

<p align="center">Članak 34. Prateće mjere</p> <p>1. U suradnji s državama članicama Komisija uspostavlja elektronski sustav za razmjenu informacija između država članica uzimajući u obzir postojeće informacijske sustave.</p> <p>2. Uz pomoć Komisije države članice poduzimaju prateće mjere kako bi se pojednostavila razmjena službenika zaduženih za provedbu međusobne pomoći te njihovo osposobljavanje koje uključuje jezičnu i kompjutersku obuku.</p> <p>3. Komisija procjenjuje potrebu za izradom višegodišnjeg programa radi organizacije razmjena službenika i njihovog osposobljavanja.</p>		Nije predmet usklađivanja.		
<p align="center">Članak 35. Međusobna pomoć u slučaju pojedinačnih odstupanja</p> <p>1. Ako država članica namjerava provesti neku mjeru sukladno članku 18., primjena postupka iz stavaka 2. do 6. ovog članka ne dovodi u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i djelovanja u okviru kaznene istrage.</p> <p>2. Država članica iz stavka 1. traži od države članice poslovnog nastana da poduzme mjere u odnosu na pružatelja</p>		Nije usklađeno.	Sukladno članku 38. točki 4. Prijedloga Zakona o uslugama, ovaj članak Direktive o uslugama uskladit će se pravilnikom.	

<p>te dostavlja sve potrebne informacije o dotičnoj usluzi i okolnostima slučaja.</p> <p>U najkraćem mogućem roku država članica poslovnog nastana provjerava obavlja li pružatelj svoju djelatnost zakonito te ispituje činjenice na kojima se temelji zahtjev. Potom u najkraćem mogućem roku državu članicu koja je podnijela zahtjev obavještava o poduzetim ili predviđenim mjerama ili, ako je to slučaj, o razlozima zbog kojih nisu poduzete nikakve mjere.</p> <p>3. Nakon priopćenja države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno u drugom podstavku stavka 2., država članica koja je podnijela zahtjev obavještava Komisiju i državu članicu poslovnog nastana o svojoj namjeri da poduzme odgovarajuće mjere te navodi sljedeće:</p> <p>(a) razloge na temelju kojih smatra da su mjere koje je poduzela ili predvidjela država članica poslovnog nastana neprikladne;</p> <p>(b) razloge na temelju kojih smatra da mjere koje namjerava poduzeti ispunjavaju uvjete iz članka 18.</p> <p>4. Mjere se ne smiju poduzeti prije isteka petnaest radnih dana od datuma dostave priopćenja iz stavka 3.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice koja je podnijela zahtjev</p>				
--	--	--	--	--

<p>da poduzme dotične mjere nakon isteka razdoblja navedenog u stavku 4., u najkraćem mogućem roku Komisija ispituje usklađenost priopćenih mjera sa zakonodavstvom Zajednice.</p> <p>Ako Komisija zaključi da mjere nisu u skladu sa zakonodavstvom Zajednice, donosi odluku u kojoj od dotične države članice zahtijeva da se uzdrži od poduzimanja predloženih mjera ili da hitno prekine provedbu tih mjera.</p> <p>6. U hitnim slučajevima država članica koja namjerava poduzeti mjeru može odstupiti od stavaka 2., 3. i 4. Tada, u najkraćem mogućem roku, o dotičnim mjerama obavještava Komisiju i državu članicu poslovnog nastana te navodi razloge na temelju kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.</p>				
<p>Članak 36. Provedbene mjere</p> <p>U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3. Komisija usvaja provedbene mjere namijenjene izmjeni i dopuni neključnih odredbi ovog Poglavlja, tako da ga dopuni navodeći vremenske rokove predviđene u člancima 28. i 35. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija, također, usvaja praktična rješenja za razmjenu informacija između država članica</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		

<p>elektroničkim putem te posebice usvaja odluke o interoperabilnosti informacijskih sustava.</p>				
<p>Članak 37. Pravila ponašanja na razini Zajednice</p> <p>1. U suradnji s Komisijom i u skladu s pravom Zajednice države članice poduzimaju prateće mjere kojima posebno potiču profesionalna tijela, organizacije i udruge da na razini Zajednice sastave pravila ponašanja kako bi se pojednostavilo pružanje usluga ili poslovni nastan pružatelja u drugoj državi članici.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pravila ponašanja iz stavka 1. budu dostupna na daljinu elektroničkim putem.</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		
<p>Članak 38. Dodatno usklađivanje</p> <p>Do 28. prosinca 2010. Komisija će ocijeniti mogućnost predlaganja instrumenata za usklađivanje na sljedećim područjima:</p> <p>(a) pristupu djelatnosti sudskog istjerivanja dugova;</p> <p>(b) uslugama privatne zaštite te prijevoza gotovine i dragocjenosti.</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		

<p style="text-align: center;">Članak 39.</p> <p style="text-align: center;">Medusobno ocjenjivanje</p> <p>1. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji predaju izvješće o informacijama koje su navedene u sljedećim odredbama:</p> <p>(a) članku 9. stavku 2. o sustavima ovlašćivanja;</p> <p>(b) članku 15. stavku 5. o zahtjevima koji su predmet ocjenjivanja;</p> <p>(c) članku 25. stavku 3. o multidisciplinarnim djelatnostima.</p> <p>2. Izvješća iz stavka 1. Komisija prosljeđuje državama članicama, koje u roku od šest mjeseci od njihova prijema dostavljaju svoje primjedbe u vezi sa svim izvješćima. U istome roku Komisija se o tim izvješćima savjetuje sa zainteresiranim stranama.</p> <p>3. Komisija predstavlja izvješća i primjedbe država članica Odboru iz članka 40. stavka 1., koji iznosi svoje primjedbe.</p> <p>4. U svjetlu primjedbi predviđenih u stavcima 2. i 3. Komisija će, najkasnije do 28. prosinca 2010., Europskome parlamentu i Vijeću predstaviti sažeto izvješće, uz koje će po potrebi priložiti prijedloge za daljnje inicijative.</p> <p>5. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji dostavljaju izvješće o nacionalnim zahtjevima, čija</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		
---	--	-----------------------------------	--	--

<p>primjena ulazi u područje primjene članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice, obrazlažući zašto smatraju da primjena tih zahtjeva ispunjava kriterije iz članka 16. stavka 1. trećeg podstavka 16(1) te članka 16. stavka 3. prve rečenice.</p> <p>Nakon toga, države članice izvještavaju Komisiju o svim izmjenama svojih zahtjeva, uključujući nove zahtjeve, kako je navedeno u gornjem tekstu, zajedno s njihovim obrazloženjem.</p> <p>Dostavljene zahtjeve Komisija prosljeđuje drugim državama članicama. To priopćenje ne sprječava države članice da usvoje dotične odredbe. Komisija nato svake godine izrađuje analizu i smjernice za primjenu tih odredbi u kontekstu ove Direktive.</p>				
<p>Članak 40. Postupak Odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže Odbor.</p> <p>2. U slučaju upute na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir odredbe iz njenog članka 8. Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se u trajanju od tri mjeseca.</p> <p>3. U slučaju upute na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5a stavci 1. do 4.</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		

<p>te članak 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir odredbe iz njenog članka 8.</p>				
<p>Članak 41. Klauzula o pregledu Do 28. prosinca 2011. i potom svake tri godine Europskome parlamentu i Vijeću Komisija dostavlja cjelovito izvješće o primjeni ove Direktive. U skladu s člankom 16. stavkom 4. izvješće se posebno odnosi na primjenu članka 16. U njemu se, također, razmatra potreba za dodatnim mjerama za pitanja koja su isključena iz područja primjene ove Direktive. Uz izvješće se, po potrebi, prilažu prijedlozi za izmjenu i dopunu te Direktive s ciljem konačnog oblikovanja unutarnjeg tržišta usluga.</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		
<p>Članak 42. Izmjena i dopuna Direktive 98/27/EZ U Prilogu Direktive 98/27/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o mjerama za zaštitu interesa potrošača¹⁴ dodaje se sljedeća točka: “13. Direktiva 2006/123/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		

¹⁴ SL L 166, 11.6.1998., str. 51. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 2005/29/EZ.

unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)”.				
<p>Članak 43. Zaštita osobnih podataka Provedba i primjena ove Direktive, a posebno odredaba o nadzoru poštuje propise o zaštiti osobnih podataka iz Direktiva 95/46/EZ i 2002/58/EZ.</p>	<p>Članak 34. Provedba i primjena ovoga Zakona provodi se uz poštivanje posebnih propisa o zaštiti osobnih podataka.</p>	Usklađeno.		
	<p>Članak 35. Ukoliko ovim Zakonom nije drukčije propisano, na sve postupke iz ovoga Zakona koji se odnose na regulirane profesije i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.</p> <p>Članak 36. Ukoliko ovim Zakonom nije drukčije propisano, na sve postupke iz ovoga Zakona koji se odnose na upravne stvari, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku.</p>			

	<p>Članak 37. Pružatelji usluga na koje se primjenjuju pravila strukovnih udruga, ili profesionalnih tijela koje predviđaju vansudsko rješavanje sporova, o toj činjenici, kao i o postupku ostvarenja vansudskog rješavanja sporova, obavještavaju primatelja usluga shodno članku 21. ovog Zakona.</p>			
<p>Članak 44. Prijenos 1. Države članice će, do 28. prosinca 2009., donijeti potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladili s ovom Direktivom. One će odmah Komisiji dostaviti tekst tih mjera. Kad države članice budu donosile ove mjere, one će prilikom njihove službene objave sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. Načine toga upućivanja predvidjet će države članice. 2. Države članice će Komisiji dostaviti tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koji će donijeti u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije predmet usklađivanja.		
<p>Članak 45. Stupanje na snagu</p>		Nije predmet usklađivanja.		

<p>Ova Direktiva stupa na snagu dan nakon objave u Službenome listu Europske unije.</p>				
<p>Članak 46. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama. Sastavljeno u Strasbourgu, 12. prosinca 2006.</p>		<p>Nije predmet usklađivanja.</p>		
	<p>Članak 38. (1) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo pravilnikom će propisati: 1) djelokrug rada NIMIC-a iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona; 2) djelokrug rada, postupak imenovanja i potrebne uvjete za obavljanje poslova nacionalnog koordinatora za usluge iz članka 25. stavka 3. ovoga Zakona; 3) djelokrug rada koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavaka 3. i 4. i članka 30. ovoga Zakona; 4) pravila o mjerama vezanim uz sigurnost usluga iz članka 17. ovoga Zakona; 5) sadržaj informacija iz članka 20. ovoga Zakona;</p>			

	<p>6) način upravne suradnje iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo će donijeti pravilnik iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 39.</p> <p>Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredaba članka 6. stavaka 2., 3., 4. i 5., članka 9. stavka 1., članka 10. stavaka 2. i 3., članka 12., članka 13., članka 14., članka 15., članka 16., članka 17., članka 18., članka 20. stavka 1., članka 21., članka 22. stavaka 3. i 4., članka 23., članka 24., članka 25. stavaka 1., 5. i 6., članka 26., članka 27., članka 28., članka 29., članka 30., članka 31. i članka 33. stavka 1. točki 2) i 3) ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.</p>			
--	--	--	--	--